

توسعه روشی جدید برای اندازه گیری کیفیت محصولات نساجی با توجه به نتایج آزمون های کنترل کیفی بر مبنای تابع تاکوچی فازی

فاطمه داداشیان
دانشیار
دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر

محمد علی صنیعی منفرد
استادیار
دانشکده مهندسی، دانشگاه الزهرا

چکیده

در این مقاله، روش مرسوم در موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران برای تعیین کیفیت محصولات که دارای طبیعت رد یا قبول (صفر یا یک) است مورد ارزیابی قرار گرفته و مشکلات متدولوژیکی آن مطالعه می شود. نشان داده می شود که روش های امتیازدهی (POINTING SYSTEMS) یا کارنامه ای نمی توانند برای اصلاح و جایگزینی روش مرسوم موثر باشند اگرچه این روش ها مبنای گسسته صفر یا یک را به مبنای پیوسته صفر تا یک تغییر داده و از این نظر پیشرفته تر هستند. با این حساب لازم است روش جدیدی برای اندازه گیری کیفیت محصولات توسعه داده شود که دارای خواص زیر باشد: متناسب با طبیعت یگانه محصول باشد (منحصر به فرد بودن)، درجه بندی داشته باشد (پیوسته بودن)، رفتار آماری مشخصه های کیفی در تعیین کیفیت تاثیر گذار باشد، اندازه تاثیر کیفی مشخصه اندازه گیری شده متناسب با نقش مشخصه در کیفیت کل باشد. طراحی چنین روشی در چارچوب روش های تصمیم گیری چند معیاره (MCDM) امکان پذیر است که چگونگی توسعه روش جدید موضوع این مقاله است. در روش جدید، برای هر مشخصه کیفی یک تابع کیفیت تعریف می شود که از ادغام تابع زیان تاکوچی به عنوان تابعی احتمالی و تابع اعداد فازی به عنوان تابعی غیر احتمالی بدست می آید. سپس توابع کیفی بخاطر تعداد زیادشان و متناسب با اهمیتی که دارند در یک ساختار سلسله مراتبی مستقر می شوند. روش جدید در پرتو داده های واقعی جمع آوری شده روی محصول پوشک بچه ارزیابی شده و نتایج آن گزارش می گردد. توجه به ساختار کلی متدولوژی جدید پیشنهاد شده می توان این روش را به راحتی روی سایر محصولات نساجی پیاده سازی کرد.

کلمات کلیدی

کنترل کیفی نساجی، تصمیم گیری چند معیاره، تابع زیان تاکوچی، اعداد فازی، روش AHP، اندازه گیری کیفیت

Development of a New MCDM Methodology for Textile Product Quacity Assessment Using Fuzzy-Taguchi Quality Functions

M.A.S. Monfared
Assistant Professor
Industrial Engineering,
University of Alzahra

F. Dadashian
Associate Professor
Textile Engineering,
Amirkabir University of Technology

Abstract

This paper reports on the development of a new multiple criteria decision making (MCDM) methodology to assess textile products quality using experimental data gathered from standard organization of Iran. A quality attribute is characterised by a fuzzified taguchi quality function and integrated into a hierorhical structure to enable a true assessment of the complex concept of product quality. Real data are used to validata the methodology.

Keywords

Textile Quality Assessment, MCDM, Taguchi Loss Function, Fuzzy function, AHP, Quality measurement.

محصولی مانند پوشک بچه وقتی از طرف تولید کننده به مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران داده می‌شود تا در مورد کیفیت آن اظهار نظر شود، دارای ۲۱ مشخصه کیفی است و بنابراین تصمیم‌گیری در مورد کیفیت این محصول عملاً و طبیعتاً مسأله‌ای در چارچوب روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره (Multi Criteria Decision Making) است. روشن است که تصمیم در مورد اندازه کیفیت محصولی با ۲۱ مشخصه بخصوص وقتی مشخصه‌های خاصیت جمع‌پذیری (additivity) ندارند، که معمولاً این چنین است، کاری سراسر نیست، مگر اینکه ما با ساده‌سازی زیاد این امکان را به وجود آوریم.

روشی که در حال حاضر مورد استفاده مؤسسه استاندارد قرار دارد روشی است که در آن کیفیت محصول فقط می‌تواند یکی از دو وضعیت "مطابق" یا "مغایر" را دریافت نماید. به همین دلیل اسم این روش را، روش صفر و یک می‌گذاریم و از آن به عنوان روشی مرجع در طراحی و ارزیابی روش‌های متکامل‌تر بهره می‌گیریم.

برای اینکه روش صفر و یک را در عمل بکار گیریم لازم است در مورد مشخصه‌های ۲۱ گانه آن قضاوتی از جنس صفر و یک داشته باشیم، یعنی با توجه به نتایج آزمون‌ها معلوم کنیم که کدام مشخصه مطابق و کدام مشخصه مغایر استاندارد تعریف شده است. به طور کلی استاندارد هر مشخصه کیفی در یکی از سه وضعیت زیر تعریف می‌شود:

۱- مشخصه دارای حد پایینی است (Lower Specification Limit) و بنابراین مقدار اندازه‌گیری شده اگر کمتر یا مساوی این حد باشد مطابق استاندارد شناخته می‌شود.

۲- مشخصه دارای حد بالایی است (Upper Specification Limit) و بنابراین مقدار اندازه‌گیری شده اگر بالاتر و یا مساوی این حد باشد مطابق استاندارد شناخته می‌شود.

۳- مشخصه دارای حد بالا (USL) و حد پائین است (LSL) و بنابراین مقدار اندازه‌گیری شده اگر خارج از این حدود باشد مغایر استاندارد شناخته می‌شود.

بدین ترتیب وقتی مشخصه‌های کیفی مورد نظر ما آزمایش شدند (مثلاً در مورد پوشک بچه این آزمایشات از نوع فیزیکی، شیمیایی و میکروبیولوژیکی هستند) لازم است نتایج این آزمایشات و اندازه‌گیری‌ها را به صورت صفر یا یک بیان کنیم که در آن "صفر" به معنای مغایر بودن و "یک" به معنای مطابق بودن نتایج آزمایشات با حدود کنترلی است.

اینک به بررسی مشکلات متدولوژیکی روش صفر و یک می‌پردازیم. برای بیان مهم‌ترین مشکل روش صفر و یک، فرض کنید نتایج آزمایشات روی هر یک از مشخصه‌ها بطور متوسط ۹۰ درصد اوقات مطابق و فقط ۱۰ درصد اوقات مغایر است (یعنی $q = 0.9$). آنگاه احتمال اینکه محصولی با n مشخصه کیفی مطابق استاندارد شناخته شود عبارت است از:

$$P = q^n$$

P: احتمال تأیید محصول

n: تعداد مشخصه‌های کیفی

q: احتمال قبولی هر مشخصه

اینک با مطالعه روی محصولاتی که در قسمت مدیریت چرم و نساجی مؤسسه استاندارد مورد بررسی قرار گرفته‌اند [۱۰ و ۱] معلوم می‌شود که محصول دمپایی پلاستیکی با ۷ مشخصه کیفی کمترین و فرش ماشینی با ۳۱ مشخصه کیفی بیشترین تعداد مشخصه را دارند. در این صورت احتمال پذیرش این دو محصول عبارت خواهد شد از:

$$P_{(n=31)} = (0.9)^{31} = 0.04$$

$$P_{(n=7)} = (0.9)^7 = 0.47$$

بدین ترتیب محصولی مانند دمپایی، ۴۷ درصد شانس برای مطابقت داشتن با استاندارد دارد. در حالی که محصولی مانند فرش ماشینی فقط ۴ درصد شانس قبول شدن را دارد. اگر این محاسبه را برای پوشک بچه با $n = 21$ انجام دهیم به قبولی ۸ درصد می‌رسیم. با این حساب محصول ما اگر دمپایی باشد ۵۳ درصد اوقات، اگر فرش ماشینی باشد ۹۶ درصد اوقات و اگر پوشک بچه باشد ۸۹ درصد اوقات رد می‌شود. این در حالی است که تولیدکننده هیچ تقصیری ندارد بلکه تعداد زیاد مشخصه‌ها کار را برای تولیدکننده سخت کرده است.

با این حساب، در زمانی که استانداردها تدوین می‌شوند، هر چه تعداد مشخصه‌ها بیشتر شوند، که قاعدتاً نشانه دقت زیادتر است، تولید کننده دچار مشکلات بیشتری می‌گردد. در چنین حالتی اگر به جای ۹۰ درصد احتمال قبولی محصول، ۹۵ درصد را هم فرض بگیریم خیلی در وضعیت نهایی قبولی محصولات تأثیری نخواهد داشت چنانچه در جدول ۱ مشاهده می‌گردد.

جدول (۱) کاهش احتمال قبولی محصول با افزایش تعداد مشخصه‌ها.

ردیف	نام محصول	تعداد مشخصه‌ها	با فرض احتمال قبولی	
			q = 0.95	q = 0.9
۱	دمپایی پلاستیکی	۷	۰/۷۰	۰/۴۷
۲	پوشک بچه	۲۱	۰/۳۴	۰/۱۱
۳	فرش ماشینی	۳۱	۰/۲۰	۰/۰۴

بدین ترتیب روش موجود یا روش صفر و یک، از نظر ساختاری و متدولوژیکی دچار اشکال جدی است. چرا که درصد قبولی به تعداد مشخصه‌ها یا مشخصه‌های کیفی بستگی دارد، هر چه تعداد مشخصه‌ها زیادتر می‌شود، نتایج متدولوژی ضعیف‌تر می‌گردد.

اشکال دوم روش موجود این است که فاقد درجه‌بندی کیفی برای محصول است زیرا وقتی یک مشخصه کیفی مغایر باشد محصول مغایر شناخته خواهد شد و اگر دو مشخصه یا بیشتر هم مغایر شناخته شوند، باز هم روی نتیجه کار اثر نمی‌گذارد. زیرا کماکان محصول مغایر شناخته خواهد شد و این مغایر شناخته شدن محصول نمی‌تواند درجه کیفی محصول را اندازه گیری کرده، آن را نشان دهد. این در حالی است که ما انتظار داریم یک متدولوژی مناسب قادر به اندازه‌گیری درجه کیفی محصول باشد یعنی مثلاً بتواند بگوید این محصول ۵۰٪ و دیگری ۱۰۰٪ با کیفیت است.

اشکال سوم متدولوژی صفر و یک این است که در حال حاضر همه مشخصه‌های کیفی دارای اهمیت یکسانی نسبت به یکدیگر هستند. به بیان دیگر همه مشخصه‌های کیفی در روش موجود حیاتی و بحرانی (critical) هستند به طوری که خدشه دار شدن هر کدام موجب بی کیفیت شدن محصول خواهد شد، در حالی که در واقعیت امر اینطور نیست. مثلاً در مورد پوشک بچه نمی‌توان مشخصه‌ای مانند؛ وزن پوشک؛ را با مشخصه دیگری مانند؛ درصد خاکستر مواد جاذب؛ یکی گرفت. درصد خاکستر؛ عوارض بهداشتی برای کودک دارد در حالیکه؛ وزن پوشک؛ چنین اهمیتی را ندارد. همچنین چگونه می‌توان؛ قدرت جذب آب؛ پوشک را با مشخصه؛ بسته‌بندی پوشک؛ یکسان گرفت. همه این مشخصه‌ها در متدولوژی صفر و یک، یکسان در نظر گرفته می‌شوند.

با توجه به سه اشکال بالا، تحقیقاتی در نیمه دوم سال ۱۳۷۸ در موسسه استاندارد آغاز گردید که هدف توسعه روش جدیدی برای اندازه‌گیری کیفیت با توجه به مشخصه‌های تشکیل دهنده و درجه اهمیت آنها بود. نتایج این تحقیقات در قالب طراحی روش جدیدی برای اندازه‌گیری کیفیت محصولات نساجی موضوع این مقاله است.

در بخش ۱، ابتدا روش‌های ساده یا کارنامه‌ای مورد مطالعه قرار می‌گیرند. این روش‌ها یا فاقد ساختار (unstructured) سلسله مراتبی هستند و یا از ساختار ساده‌ای برخوردارند که قادر به توصیف مفهوم کیفیت نیستند. نتایج عملی پیاده‌سازی این روش‌ها نشان داده خواهد شد. سپس مباحث نظری مربوط به طراحی روش جدید را در بخش ۲ ارایه می‌کنیم. بخش ۳ به بررسی ساختار سلسله مراتبی محصول پوشک در قالب مطالعه موردی پرداخته و در بخش ۴ روش جدید پیشنهادی برای تعیین عددی کیفیت را فرموله و پیاده‌سازی می‌کنیم. نشان داده می‌شود که چگونه تئوری فازی (Fuzzy Theory)، تئوری AHP و تئوری تابع کیفیت تاگوچی در چارچوب روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره ما را قادر به توسعه روش جدید برای اندازه‌گیری کیفیت محصولات نساجی می‌نمایند. جمع‌بندی مطالب را در بخش ۵ که بخش پایانی است می‌آید.

۱- روش‌های ساده اندازه‌گیری و ارزیابی کیفیت (روش‌های کارنامه‌ای)

در این قسمت ما روش‌های مختلفی که به نظر می‌رسد اندازه کیفیت محصول به کمک این روش‌ها قابل اندازه‌گیری عددی باشد را مورد توجه قرار می‌دهیم و سپس به بررسی نقاط قوت و ضعف آنها می‌پردازیم تا قادر شویم ضرورت توسعه روش

جدید را توصیف و توجیه نماییم. همه این روش‌ها به عنوان روش‌های ساده بدون ساختار یا با ساختار ساده قابل طبقه‌بندی هستند. ما بعداً نشان می‌دهیم که تنها پس از طبقه‌بندی و ریختن عوامل مختلف در یک ساختار سلسله مراتبی مقوله کیفیت جداً قابل اندازه‌گیری خواهد بود.

برای انجام این کار از محصول پوشک بچه که توسط موسسه استاندارد برای این مطالعه پیشنهاد شده است استفاده می‌کنیم. اطلاعات مورد نیاز در مورد این محصول در جدول ۲ ارائه شده است [۱]. مطابق این جدول، ۲۱ مشخصه فنی کیفیت پوشک بچه را توصیف خواهد کرد. این مشخصه‌ها را می‌توان در سه سطح بحرانی، عمده و جزئی هم طبقه‌بندی نمود که نشانه نوعی درجه گذاری روی اهمیت مشخصه‌هاست و نتیجه کارشناسی‌های جدید انجام شده در موسسه استاندارد می‌باشد. نتایج این طبقه‌بندی در همان جدول آمده است.

اما چگونه می‌توان با استفاده از اطلاعات موجود در جدول ۲ به اندازه‌گیری عددی کیفیت پرداخت؟ این بستگی به روشی دارد که ما برای اندازه‌گیری کیفیت بکار می‌گیریم.

جدول (۲) مشخصه‌های کیفی پوشک بچه و طبقه‌بندی عوامل آن.

طبقه‌بندی عوامل	نام مشخصه کیفی	حدود استاندارد	
		کوچک	بزرگ
عمده	۱- جرم پوشک (گرم)	حداقل ۲۰	حداقل ۲۷
عمده	۲- ضریب جذب	حداقل ۱۵	
عمده	۳- زمان جذب (ثانیه)	حداقل ۱۰	
عمده	۴- درصد رطوبت موجود	حداکثر ۵/۵	
بحرانی	۵- PH	۵/۸-۷/۵	
عمده	۶- عیوب ظاهری پوشک کامل	مطابق استاندارد	
جزئی	۷- فاصله بین پرس دو سر در لایه خارجی (سانتی‌متر)	حداکثر ۳۳/۷	
جزئی	۸- عرض لایه خارجی بین دو خط چسب (سانتی‌متر)	حداکثر ۲۴/۵	
جزئی	۹- جرم متر مربع (گرم) لایه خارجی	حداکثر ۲۵	
بحرانی	۱۰- جنس لایه خارجی	مطابق با استاندارد ۳۴۰۰	
جزئی	۱۱- طول پوشش داخلی (Tissue)	حداقل ۹۵٪ طول توده جاذب	
جزئی	۱۲- عرض پوشش داخلی	(پوشش کل سطح جانبی توده جاذب)	
عمده	۱۳- جنس پوشش داخلی	(دستمال کاغذی)	
عمده	۱۴- طول (سانتی‌متر) توده جاذب	حداقل ۲۷	حداقل ۳۲
عمده	۱۵- عرض (سانتی‌متر) توده جاذب	حداقل ۹/۵	حداقل ۱۱
عمده	۱۶- ضخامت (سانتی‌متر) توده جاذب	حداقل ۱/۴	
عمده	۱۷- جنس توده جاذب	پالپ طبیعی	
عمده	۱۸- درصد خاکستر مواد جاذب	(دستمال و پالپ حداکثر ۱/۵)	
بحرانی	۱۹- واکنش کلیه لایه‌ها در برابر نور ماوراء بنفش (UV)	(مطابق / مغایر)	
عمده	۲۰- بسته‌بندی	(مطابق / مغایر)	
عمده	۲۱- علامت‌گذاری	(مطابق / مغایر)	

روش اول - روش صفر و یک (روش مرجع)

این روش روشی مرسوم در مؤسسه استاندارد است. در این روش امتیاز هر مشخصه کیفی؛ صفر، یا؛ یک، است. یک است اگر در محدوده استاندارد تعیین شده قرار گیرد و صفر است اگر خارج باشد. در این صورت اندازه عددی کیفیت محصول، یک، است وقتی همه مشخصه‌های آن تک تک یک بگیرند. اگر بخواهیم این روش را به صورت ریاضی فرموله کنیم می‌توانیم X_i را نمره کیفی مشخصه i ام، را تعداد مشخصه‌ها و Q را اندازه عددی کیفیت پوشک تعریف کنیم، در این صورت داریم:

$$Q = \text{minimum}(X_1, X_2, \dots, X_n)$$

$$X_1, X_2, \dots, X_n \in \{1, 0\}$$

$$Q \in \{1, 0\}$$

روش دوم - کارنامه‌ای ۱

روش مرجع چنانچه مشاهده شد قادر به تعیین درجه برای کیفیت (quality grade) نیست. محصول یا با کیفیت است و یا فاقد کیفیت است. اگر بخواهیم درجه‌بندی را وارد کنیم، طبیعی‌ترین روش این است که به مشخصه‌های کیفی وزن یا امتیاز دهیم که آن را با W_i نشان می‌دهیم. کماکان می‌توانیم فرض می‌کنیم هر مشخصه کیفی دو حالت صفر و یک را می‌گیرد، یعنی $X_i \in \{1,0\}$. نمره نهایی محصول از نوعی معدل‌گیری روی امتیاز مشخصه‌ها بدست می‌آید. داریم:

$$Q = \frac{\sum W_i X_i}{\sum W_i}$$
$$X_1, X_2, \dots, X_n \in \{1,0\}$$
$$Q \in [1,0]$$

در این صورت اندازه کیفی محصول از وضعیت صفر یا یک، یا $Q \in \{1,0\}$ ، خارج می‌شود و به وضعیت صفر تا یک، یا $Q \in [1,0]$ می‌رسد. درست مشابه کارنامه یک دانشجو که معدل او از جمع آثار ناشی از نمرات درس‌های او بدست می‌آید. اثر هر درس در معدل ناشی از حاصل ضرب نمره درس و تعداد واحد درس است. در اینجا معدل یک محصول همان اندازه کیفی محصول یا Q است؛ نمره درس، اندازه کیفی مشخصه یا X_i است و تعداد واحد همان اهمیت مشخصه کیفی یا W_i است. اگرچه بطور نظری وزن یا امتیاز مشخصه‌ها می‌تواند متفاوت و متمایز از یکدیگر باشد، اما تعیین کردن آنها در عمل کار ساده‌ای نیست چراکه به دلیل زیاد بودن تعداد مشخصه‌ها خود مستلزم در دست داشتن روش مشخصی است. برای سادگی می‌توان از طبقه‌بندی سه گانه بحرانی، عمده و جزئی مطابق جدول ۲ استفاده کرد و فقط سه وزن را در نظر گرفت. مثلاً مطابق با ارزیابی کارشناسان انجمن صنایع سلولزی و بهداشتی ایران می‌توانیم داشته باشیم: $W_5 = 7$ ، $W_6 = 4$ (عمده) و $W_7 = 3$ (جزئی). در این صورت اولین روش تعیین اندازه کیفیت پوشک بچه قابل محاسبه می‌گردد:

$$Q = \frac{4X_1 + 4X_2 + 4X_3 + 4X_4 + 7.5X_5 + 4X_6 + 3X_7 + 3X_8 + \dots + 4X_{21}}{(4+4+4+4+7.5+4+3+3+\dots+4)}$$

با توجه به اطلاعات جدول ۲ معلوم می‌گردد که در تعیین اندازه کیفی یک پوشک ۲۲ درصد بحرانی‌ها، ۶۰ درصد عمده‌ها و ۱۸ درصد مشخصه‌های جزئی اثر خواهند داشت. اینک معلوم می‌گردد که بهترین نمره‌ای که یک محصول می‌تواند دریافت نماید ۱،۰ است اما نمره ۰،۷۵ و یا ۰،۴۵ هم معنادار است و بنابراین با این روش ما توانسته‌ایم مفهوم درجه کیفیت (quality grade) را وارد کنیم که در مقایسه با روش مرسوم صفر و یک پیشرفته‌تر است.

روش سوم - کارنامه‌ای ۲

هنگامیکه ما وزن‌ها را ۷،۵ و ۴ و ۳ در نظر بگیریم باید قاعدتاً روی قضاوت‌های ما اثر داشته باشد و گرنه چرا ما نیاییم وزن‌ها را ۳، ۲ و ۱ در نظر بگیریم، درست مشابه دروس دانشگاهی. بدین صورت که ۳ واحد را برای مشخصه‌های بحرانی، ۲ واحد را برای مشخصه‌های عمده و ۱ واحد را برای مشخصه‌های جزئی. آیا تغییر اوزان می‌تواند تأثیر بسزایی روی رد و قبول و نیز اندازه کیفیت محصول داشته باشد؟ این سؤالی است که با انجام آزمایشات شبیه‌سازی بررسی خواهد شد و نشان داده خواهد شد که چرا روش‌های کارنامه‌ای کفایت لازم را برای توصیف عددی کیفیت ندارند و اصلاً نسبت به تغییر ضرایب حساس نیستند. اشکالات دیگری هم این روش ساده دارد که امکان استفاده آن را منتفی می‌سازد. در نظر بگیرید پوشک مورد بررسی ما از نظر بهداشتی مشکل داشته باشد که این‌ها را ما به عنوان مشخصه‌های بحرانی می‌شناسیم. در این صورت ما چگونه می‌توانیم چنین پوشکی را قبول کنیم؟ روش سوم از این نظر ناتوان است. برای حل این مشکل ما روش چهارم را پیشنهاد می‌کنیم.

روش چهارم - کارنامه‌ای ۳

روش دوم و سوم این مشکل را دارند که به کمک آنها نمی‌توان در مورد محصول تصمیم گرفت، زیرا درست است ما به محصول یک عدد بین صفر و یک می‌دهیم ولی ما چگونه به رد یا قبول محصول مبادرت ورزیم؟ یک راه این است که بگوییم اگر بحرانی‌ها رعایت نشده باشند ما محصول را رد می‌کنیم. اما به علاوه، شاخص کلی کیفیت را کماکان محاسبه می‌کنیم، بدون اینکه تأثیری در تصمیم‌گیری در رد و قبول داشته باشد. بدین ترتیب ما به روش چهارم می‌رسیم. در این روش، ممکن

است محصولی با اندازه کیفیت $Q=0.8$ قبول شود و ممکن است محصولی با همان اندازه کیفیت رد شود. خوبی این روش این است که اجازه نمی‌دهد وارد کردن مفهوم؛ درجه کیفیت؛ باعث شود محصولاتی که حتی مشخصه‌های بحرانی نامناسبی دارند پذیرفته شوند به این دلیل که مثلاً نمره کیفی ۰.۸ یا بالاتر دارد. هنوز بحرانی‌ها می‌توانند محصول را رد کنند ولی عمده‌ها و جزئی‌ها نمی‌توانند و این پیشرفتگی بیشتری نسبت به روش مرجع دارد که در آن یک مشخصه جزئی هم می‌توانست باعث ردی محصول گردد.

با این حال این روش یک بدی هم دارد و آن اینکه مفهوم روش امتیازی و کارنامه‌ای مرسوم را زیر سؤال می‌برد و دچار تعارض متدولوژیکی می‌کند، چراکه اگر قرار است یک مشخصه بحرانی ۷.۵ نمره بگیرد لزوماً بد بودن این مشخصه در محصول باید همین اندازه هزینه تولید کند. این در حالی است که در روش جدید اندازه این هزینه خیلی بیشتر است. بدین ترتیب ما می‌توانیم روش پنجم را پیشنهاد کنیم.

روش پنجم - کارنامه‌ای ۴

در این روش که تعدیل یافته روش چهارم است محصول قبول می‌شود اگر اولاً: بحرانی‌ها قبول شوند و ثانیاً: شاخص کیفیت از حد مشخصی بالاتر باشد. بدین ترتیب، برای اینکه محصولی در این روش پذیرفته شود کافی نیست تنها مشخصه‌های بحرانی آن درست باشند بلکه در مجموع باید اندازه کیفیت آن از حد از پیش تعیین شده‌ای بالاتر باشد. این حد را می‌توان با بررسی نتایج شبیه‌سازی شده روی نمونه‌های موجود و نظرات کارشناسان تعیین نمود. مثلاً اگر حد قبولی ۰.۷۵ باشد، آنگاه محصولاتی قبول می‌شوند که اولاً بحرانی‌های خوبی داشته باشند و ثانیاً شاخص کیفیت بالاتر از ۰.۷۵ داشته باشد. این درست مشابه این است که ما نمره قبولی را ۱۵ از ۲۰ در نظر بگیریم.

روش ششم - کارنامه ای ۵

در روش پنجم ما حدی را روی اندازه کیفی محصول قرار دادیم. می‌توان این حد را بسته به اینکه مشخصه‌های بحرانی، عمده یا جزئی هستند متفاوت انتخاب نمود و بدین ترتیب به روش متفاوتی برای اندازه‌گیری کیفیت رسید. مثلاً حد برای بحرانی‌ها ۹۰ درصد، برای عمده‌ها ۷۵ درصد و برای جزئی‌ها ۵۰ درصد در نظر گرفته شود. انتخاب حدود مناسب به استفاده از نظر کارشناسان و انجام ارزیابی‌های آماری روی سوابق محصولات بستگی دارد.

۱-۱- پیاده‌سازی روش‌های کارنامه‌ای و ارزیابی نتایج آن

در این جا با توجه به داده‌های آماری موجود از روی ۹۶ نمونه محصولاتی که در سال ۱۳۷۸ به مؤسسه استاندارد تحویل شده است روش‌های فوق‌الذکر را یکی یکی پیاده‌سازی می‌کنیم. بخشی از نتایج این بررسی‌ها در جدول ۳ مشاهده می‌گردند [۲] معنای این محاسبات این است که اگر این محصولات به کمک روش‌های کارنامه‌ای ارزیابی شوند، اندازه‌های کیفی مطابق با جدول ۳ بدست می‌آورند. مثلاً در روش مرجع (Test 1) بیشتر محصولات مغایر استاندارد شناخته شده‌اند، چنانچه در جدول با عدد صفر نشان داده شده‌اند. در این موارد حداقل یکی از حدود استاندارد رعایت نشده است. در روش دوم (Test 2) با توجه به اوزانی که از آزمایشات می‌گیرند، اندازه کیفیت محصول به صورت عددی بین صفر و یک بدست می‌آید. تفاوت بین روش دوم و سوم در تفاوت اوزان می‌باشد. در روش چهارم (Test 4) محصول قبول می‌شود اگر آزمایشات بحرانی تأیید شوند. چنانچه در جدول ۳ مشاهده می‌گردد تنها معدودی از محصولات هستند که مشخصه‌های بحرانی را رعایت نکرده و به این دلیل مغایر استاندارد شناخته شده‌اند. روش پنجم (Test 5) سخت‌گیرانه‌تر از روش چهارم است و به همین دلیل تعداد محصولاتی که مغایر شناخته شده‌اند بیشتر شده است. روش ششم کاملاً مشابه روش پنجم درآمده است، اگر چه در تعریف روش اندازه‌گیری تفاوت دارد.

جدول (۳) نمونه محاسبات و نتایج آزمایشات روی روش‌های کارنامه‌ای [۹].

Product Code	Factory Name	Date	Test 1	Test 2	Test 3	Test 4	Test 5	Test 6
	ارمغان شیراز	۷۸/۲/۲۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۱۰۰۰	ارمغان شیراز	۷۸/۵/۱۱	۰	۰/۹۶	۰/۹۶	۱	۱	۱
۱۰۰۰	ارمغان شیراز	۷۸/۵/۲۷	۰	۰/۸۸	۰/۸۹	۱	۱	۱
۱۰۰۰	ارمغان شیراز	۷۸/۷/۱۱	۰	۰/۹۶	۰/۹۶	۱	۱	۱
۱۰۰۰	ارمغان شیراز	۷۸/۸/۹	۰	۰/۸۸	۰/۸۰	۰	۰	۰
۱۰۰۰	ارمغان شیراز	۷۸/۸/۲۴	۰	۰/۹۶	۰/۹۶	۱	۱	۱
۱۰۰۰	ارمغان شیراز	۷۸/۹/۱۴	۰	۰/۸۴	۰/۸۱	۰	۰	۰
۱۰۰۰	ارمغان شیراز	۷۸/۹/۲۸	۰	۰/۸۵	۰/۸۶	۰	۰	۰
۱۰۰۱	لارژ	۷۸/۶/۲۹	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲۲۲۰	پاییزان	۷۸/۱۰/۱۶	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲۷۸۰	ارغوان نو	۷۸/۳/۱۶	۰	۰/۹۲	۰/۹۳	۱	۱	۱
۲۸۵۰	آذربمان	۷۸/۷/۲۸	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲۸۵۰	آذربمان	۷۸/۸/۳۰	۰	۰/۹۶	۰/۹۶	۱	۱	۱
۲۸۵۰	آذربمان	۷۸/۱۰/۱۲	۰	۰/۹۳	۰/۹۳	۱	۱	۱
۲۸۷۰	ارغوان نو	۷۸/۲/۲۵	۰	۰/۹۳	۰/۹۳	۱	۱	۱
۲۸۷۰	ارغوان نو	۷۸/۸/۱۸	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲۸۷۰	ارغوان نو	۷۸/۱۰/۲۸	۰	۰/۷۴	۰/۷۷	۰	۰	۰
۲۹۰۰	ایران پوشک	۷۸/۵/۲۴	۰	۰/۹۶	۰/۹۶	۱	۱	۱
۲۹۱۰	مبارک	۷۸/۹/۲۰	۰	۰/۷۱	۰/۷۴	۰	۰	۰
۲۹۵۰	پاکان	۷۸/۱/۲۱	۰	۰/۷۴	۰/۷۶	۰	۰	۰
۲۹۵۰	پاکان	۷۸/۳/۳۱	۰	۰/۷۱	۰/۷۳	۰	۰	۰
۲۹۵۰	پاکان	۷۸/۲/۱۹	۰	۰/۷۱	۰/۷۳	۰	۰	۰
۲۹۵۰	پاکان	۷۸/۲/۲۵	۰	۰/۷۰	۰/۷۲	۰	۰	۰
۲۹۵۰	پاکان	۷۸/۳/۱۹	۰	۰/۸۲	۰/۸۳	۱	۱	۱
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۳/۱۶	۰	۰/۸۷	۰/۷۸	۰	۰	۰
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۴/۱	۰	۰/۸۸	۰/۸۸	۰	۰	۰
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۴/۱۶	۰	۰/۹۲	۰/۹۲	۰	۰	۰
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۵/۱۹	۰	۰/۸۹	۰/۸۹	۱	۱	۱
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۷/۱	۰	۰/۷۰	۰/۷۳	۰	۰	۰
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۷/۱۷	۰	۰/۷۰	۰/۷۳	۰	۰	۰
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۷/۲۱	۰	۰/۷۷	۰/۷۸	۰	۰	۰
۳۰۰۰	پرتو شبنم لارستان	۷۸/۸/۳	۰	۰/۷۰	۰/۷۳	۰	۰	۰

محاسبات تفصیلی روی شش روش بالا را در [۹] مشاهده نمایید. ما در اینجا، خلاصه و جمع‌بندی نتایج آماری مجموعه این محاسبات را در جدول ۴ نشان داده‌ایم.

چنانچه در جدول شماره ۴ مشاهده می‌گردد اگر ما روش صفر و یک مرجع را مبنای کار قرار دهیم، از ۹۶ نمونه محصولی که مورد بررسی قرار گرفته تنها ۲۶ محصول حائز استاندارد و ۷۰ نمونه فاقد استاندارد لازم خواهند شد. در روش دوم که به مشخصه‌ها درجه اهمیت ۷/۵، ۴ و ۳ اختصاص داده شده است (بسته به اینکه مشخصه بحرانی، عمده و یا جزئی باشد) تعداد نمونه محصولات پذیرفتنی به ۳۶ عدد ارتقاء می‌یابد و تنها ۶۰ نمونه مردود شناخته می‌شود چرا که در این روش نمره کیفی بالاتر از ۰/۹۴ قبول می‌شود. روش سوم تفاوتی با روش دوم ندارد اگر چه روش ساده‌تری است^(۱).

جدول (۴) خلاصه نتایج برخی از روش‌های تعیین کیفیت.

توضیحات	آمار تعداد محصولات		روش
	رد شده	قبول شده	
حتی اگر یکی از مشخصه‌ها نتواند حدود استاندارد را رعایت کند محصول مردود خواهد شد	۷۰	۲۶	اول
حداقل امتیاز قابل قبول ۰/۹۴ است	۶۰	۳۶	دوم و سوم
حداقل امتیاز قابل قبول ۰/۹۴ است	۵۹	۳۷	چهارم
مشخصه‌های UV, PH و جنس پوشش خارجی بحرانی هستند	۳۶	۶۰	پنجم
اوزان مطابق با کارشناسی انجمن صنایع سلولزی	۴۳	۵۳	ششم

نتایج روش چهارم روی محصولات نمونه نشان می‌دهد که اگر ما فقط کنترل‌های استاندارد را روی مشخصه‌های بحرانی اعمال کنیم یعنی فقط بخاطر مشخصه‌های بحرانی محصول را رد کنیم، در این صورت از ۹۶ نمونه ارائه شده با مؤسسه استاندارد در سال ۱۳۷۸ تعداد ۶۰ نمونه قابل قبول شناخته می‌شوند و تنها ۳۶ نمونه محصول در یکی از مشخصه‌های بحرانی مشکل داشته و بنابراین رد شده‌اند.

همچنین مثلاً در روش پنجم اگر مشخصه‌های بحرانی ارضا شوند و نمره کیفی هم بالای ۰/۷۵ باشد نمونه را می‌پذیریم در این صورت تعداد نمونه‌های قبولی به ۵۳ عدد افزایش و مردودی‌ها به ۴۳ عدد کاهش می‌یابند. در روش ششم وقتی جمع نمرات بحرانی، عمده و جزئی از کران‌های تعریف شده بیشتر شوند محصول قابل قبول شناخته خواهد شد. این معیار باعث می‌شود از ۹۶ محصول در نمونه، ۵۲ مورد پذیرفته شوند. حالا برای اینکه بتوانیم تحلیل حساسیت بهتری روی نتایج داشته باشیم نتایج اجرای روش دوم را به صورت تفصیلی‌تر مورد بررسی قرار می‌دهیم. در اینجا می‌خواهیم نمرات کیفی ۹۶ محصول بررسی شده مطابق با روش آزمون دوم را طبقه‌بندی کنیم، چنانچه در جدول ۵ مشاهده می‌شود.

جدول (۵) بررسی نتایج تفصیلی روش آزمون دوم.

درصد تجمعی	درصد	تعداد یا فراوانی محصول در گستره	گستره امتیاز کیفی محصول
۲۶٫۸	۲۶٫۸	۲۶	۱
۴۹٫۵	۲۲٫۷	۲۱	۰٫۹۹-۰٫۹
۶۸٫۰	۱۸٫۵	۱۸	۰٫۸۹-۰٫۸
۸۸٫۷	۲۰٫۷	۲۰	۰٫۷۹-۰٫۷
۹۴٫۸	۶٫۱	۶	۰٫۶۹-۰٫۶
۱۰۰٫۰	۵٫۲	۵	۰٫۵۹-۰٫۵
۱۰۰٫۰		۹۶	مجموع نمونه‌ها

در این روش همه محصولات و نمونه‌های عرضه شده به مؤسسه استاندارد نمره کیفی بالاتر از ۰٫۵ را دریافت می‌نمایند و هیچ محصولی نمره کمتر از ۰٫۵ نخواهد گرفت. مطابق ستون تجمعی جدول ۵ معلوم می‌گردد که ۹۴٫۸ درصد نمونه‌ها نمره کیفی ۰٫۶ به بالا در یافت می‌نمایند و نیز ۴۹٫۵ درصد محصولات نمره ۰٫۹ به بالا دریافت می‌نمایند. توزیع نمرات کیفی بدست آمده را در شکل ۱ مشاهده خواهید نمود. چنین توزیعی نرمال نیست و این رفتار برای توصیف کیفیت یک محصول قابل قبول نمی‌باشد و نشان‌دهنده نا کارآمدی روش‌های اندازه‌گیری کیفیت به صورت کارنامه‌ای است. ما این مشکل متدولوژیکی را در بخش‌های بعد بیشتر بررسی خواهیم نمود.

۲- شناسایی و اندازه‌گیری مشخصه‌های کیفی

اندازه‌گیری کیفیت معمولاً کاری پیچیده است و انجام موفقیت‌آمیز آن نیازمند ملاحظه نکاتی است که در این بخش به آنها می‌پردازیم. اولین نکته مربوط به ساختار سلسله مراتبی مشخصه‌های کیفی است. گاهی می‌توانیم قیمت در بازار یک محصول مانند خودرو را به صورت مقایسه‌ای به عنوان شاخصی برای کیفیت آن محصول در نظر بگیریم و ارزیابی کلی از آن

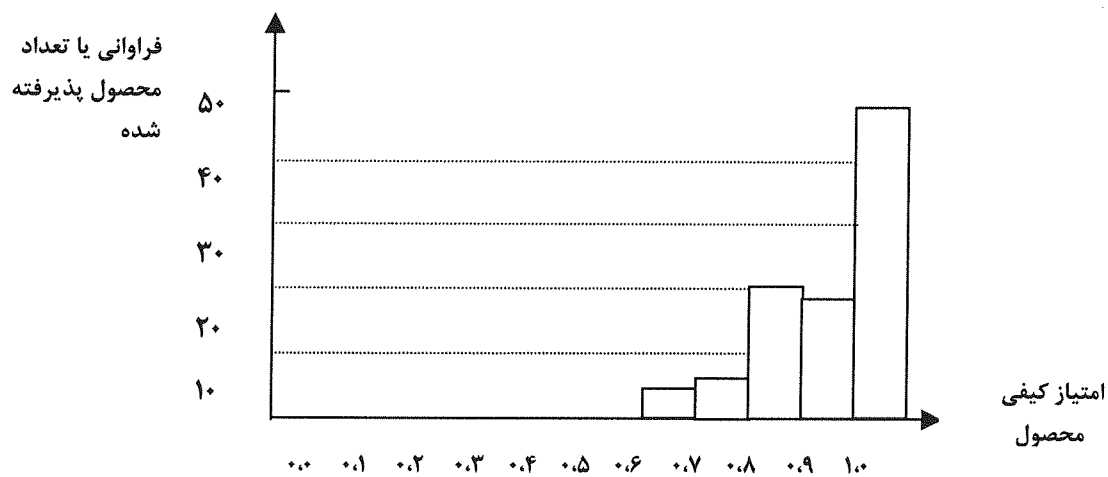
بدست آوریم. با این حال وقتی بخواهیم این ارزیابی از کیفیت را مستند کنیم، لازم است بتوانیم قیمت را به عناصر سازنده آن (مثلاً قوای محرکه، شاسی، اطاق، تزئینات، کشور سازنده و مدل) خرد کنیم. انجام این کار خود به خود ما را مجبور می‌کند تا یک ساختار سلسله مراتبی؛ از مشخصه‌های سازنده کیفیت ایجاد کنیم.

مثلاً برای تعیین کیفیت قوای محرکه، نیاز مند ارزیابی عوامل سازنده قوای محرکه یعنی موتور، گیربکس، دیفرانسیل هستیم. به این ترتیب اگر قوای محرکه از مشخصه‌های "سطح اولی" هستند، موتور از مشخصه‌های "سطح دومی" هستند. به همین ترتیب مشخصه‌هایی مانند اینکه موتور توسط کدام سازنده ساخته شده است، قدرت موتور چند اسب بخار است، طول عمر موتور چند سال است همه از مشخصه‌های "سطح سوم" هستند. با این حساب اگر عوامل را سطح‌بندی نکنیم، امکان ارزیابی را از دست می‌دهیم. این یکی از خصوصیات است که در روش‌های کارنامه‌ای مورد ملاحظه نیست.

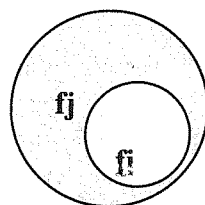
دومین نکته به سراسر نبودن آنچه کیفیت نامیده می‌شود باز می‌گردد. همیشه نمی‌توان همانند مثال خودرو، مشخصه‌های سازنده و توصیف کننده کیفیت را بسادگی شناسایی کرد. معمولاً این شناسایی، تجربه و دانش زیادی می‌خواهد و مرور زمان و تجربه بیشتر می‌تواند این شناسایی مشخصه‌ها را دستخوش تغییرات زیادی کند، چنانچه مطالعه پوشک بچه این خصوصیت را بکرات نشان داد [۹]. با این حساب روش اندازه‌گیری کیفیت ما باید انعطاف لازم را برای کنار آمدن با این نوع تغییرات دارا باشد.

نکته سوم مربوط می‌شود به روش آزمایش بعضی از مشخصه‌ها بطوری که بخاطر پیچیدگی و کم دقتی روش آزمایش لازم است چندین بار آزمایش را تکرار کنیم تا از متوسط نتایج آن استفاده نماییم (مثلاً مشخصه ضریب جذب آب پوشک را می‌توان مثال زد).

نکته چهارم مربوط به این است که گاهی اثر کیفی یک مشخصه باید به عنوان بخشی از اثر کیفی مشخصه دیگری در نظر گرفته شود. به بیان دیگر دو مشخصه کیفی خاصیت زیر مجموعه بودن نسبت به یکدیگر دارند، چنانچه در شکل ۲ نشان داده شده است. در این شکل مشخصه f_i دارای آثاری است که این آثار در مطالعه مشخصه f_j وجود دارد و بنابراین می‌توانیم بنویسیم: $E(f_i) \subset E(f_j)$ و در این صورت در محاسبه کیفیت تنها محاسبه $E(f_j)$ کافی است. در این صورت اثر کیفی f_i حداکثر می‌تواند در برآورد اثر کیفی f_j موثر باشد و بنابراین قاعده جمع آثار میان این دو اثر کیفی مطرح نمی‌باشد.

شکل (۱) توزیع فرآوانی نتایج روش دوم.

شکل (۲) اثر کیفی مشخصه f_i در اثر کیفی مشخصه f_j دیده شده است.

به عنوان مثال در پوشک بچه می‌توان "حجم توده جاذب" را زیر مجموعه‌ای از "ضریب جذب آب" در نظر گرفت، زیرا ضریب جذب آب به حجم توده جاذب بستگی دارد:

E (حجم توده جاذب)

E (ضریب جذب)

$E \subset E$ (ضریب جذب) \subset (حجم توده جاذب)

بنابراین روش مناسب تعیین کیفیت روشی است که فاقد تکرار آثار باشد. نکته پنجم مربوط به زمانی است که دو مشخصه کیفی دارای رابطه زیر مجموعه‌گی نسبت به یکدیگر هستند چنانچه در شکل ۳ مشاهده می‌گردد:

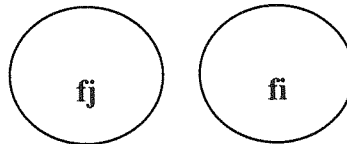

شکل (۳) دو اثر کیفی fj , fi دارای وجوه مشترک هستند.

در این صورت قاعده جمع آثار بصورت زیر قابل اصلاح می‌باشد:

$$E(fi) + E(fj) - E(fi \cap fj)$$

و این مطابق با نظریه احتمالات است، برای حوادثی که نسبت به یکدیگر خاصیت Disjunction دارند. در این محاسبه، اثر هر کدام از عوامل جداگانه محاسبه می‌شود ولی بخاطر پرهیز از تکرار آثار از جمع بدست آمده اثر مشترک شان کسر می‌گردد. با این حساب قاعده جمع آثار وقتی دو مشخصه کیفی کاملاً از هم جدا (Disjoint) هستند و هر دو مشخصه هم در کیفیت مؤثر هستند اعمال می‌گردد، چنانچه در شکل ۴ نشان داده شده است و این نکته ششم ما است.

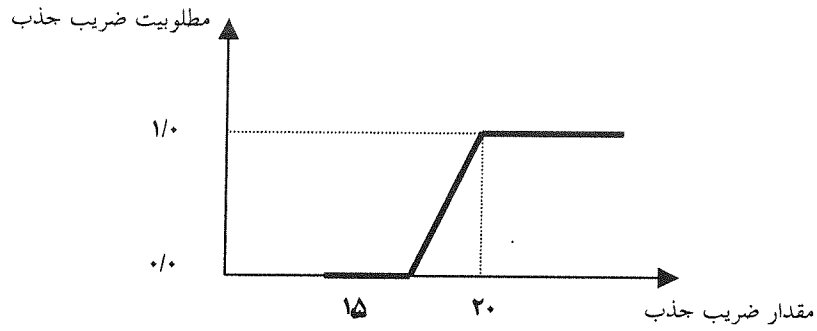
شکل (۴) دو اثر کیفی fj و fi مجزا و مستقل از یکدیگرند.

به عنوان نمونه می‌توان رابطه بین "جنس توده جاذب" و "درصد خاکستر" را مثال زد و یا دو مشخصه "درصد رطوبت" و "درصد خاکستر" و یا دو مشخصه "بسته‌بندی" و "علامت‌گذاری" را در نظر گرفت که مشخصه‌های کیفی دوبدو مجزایی از یکدیگر هستند و بنابراین قاعده جمع آثار در مورد آنها کاملاً صدق می‌کند.

نکته هفتم مربوط به وضعیتی است که خاصیت جمع آثار در مورد اثر مشخصه‌ها نسبت به یکدیگر برقرار نیست و آن هنگامی است که دو مشخصه نسبت به یکدیگر خاصیت Conjunction دارند. مثلاً وقتی پوشک بچه، بهداشتی نیست، ضریب جذب آب آن هر چه باشد فایده‌ای ندارد و هنگامیکه ضریب جذب آب صفر باشد، بهداشتی بودن یا نبودن آن تاثیری ندارد. این شرایط تاثیر دو مشخصه به صورت خاصیت ضرب قابل مدل‌سازی است. خاصیت ضرب به صورت‌های گوناگون می‌تواند عملیاتی شود، از جمله به صورت ضرب معمولی، به صورت تابع حداقل‌گیری، به صورت میانگین‌گیری هندسی و غیره [۹].

۲-۱- تعیین تابع کیفیت

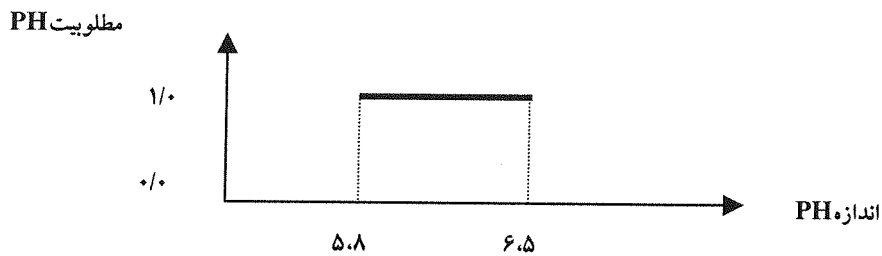
برای هر مشخصه کیفی، ما یک تابع کیفیت تعریف می‌کنیم که مطلوبیت مقادیر مشاهده شده (یا اندازه‌گیری شده) را نشان می‌دهد. مثلاً در مورد مشخصه کیفی "ضریب جذب آب" داریم $LSL = 15$ ، یعنی اینکه حداقل ضریب جذب قابل قبول ۱۵ است و بنابراین محصولی که کمتر از ۱۵ واحد قدرت جذب آب دارد قابل قبول نخواهد بود و رد می‌شود. اما آیا ضریب جذب ۱۵ با ۲۰ دارای مطلوبیت یکسانی است؟ یعنی برای محصول ما، هر چه ضریب جذب بالاتر باشد بهتر نیست؟

شکل (۵) تابع کیفیت مشخصه جذب آب.

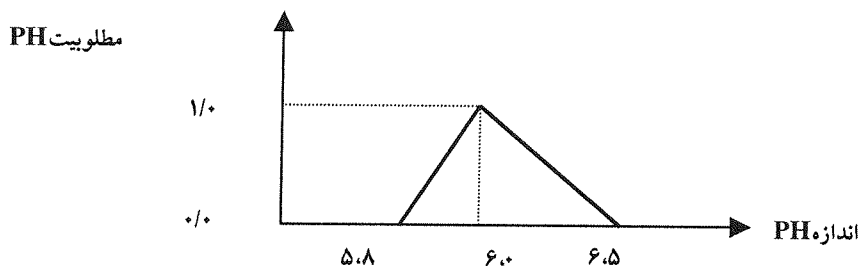
این خصوصیت را ما در تابع کیفیت نشان می‌دهیم. در طراحی تابع کیفیت برای هر مشخصه کیفی لازم است یک حداقل و یک حد مطلوب تعریف گردد، تا در این فاصله، تابع کیفیت بتواند تغییرات مطلوبیت در کیفیت را اندازه گرفته و نشان دهد. به عنوان مثال، وقتی حد بالای مطلوبیت در ضریب جذب آب پوشک بچه ۲۰ واحد باشد، در حالی که حداقل مطلوبیت ۱۵ واحد است، آنگاه می‌توان تابع کیفیت را بصورت شکل ۵ تعریف کرد.

در این صورت، اگر ضریب جذب آب کمتر از ۱۵ باشد اندازه تابع کیفیت صفر است و اگر ضریب جذب بالاتر از ۲۰ باشد آنگاه اندازه تابع کیفیت یک است و در این فاصله تابع کیفیت متناسب با مقدار ضریب جذب بصورت خطی بین صفر تا یک تغییر می‌کند. به همین ترتیب، وقتی مشخصه کیفی مورد مطالعه ما دارای حدود بالا و پایین (USL, LSL) است، مثلاً مانند اندازه PH که در حال حاضر دارای $USL = 6.5$ و $LSL = 5.8$ می‌باشد، تابع کیفیت را می‌توان بصورت شکل ۶ تعریف کرد که تابعی مربعی است. در این صورت، وقتی اندازه PH واقعی بین این حدود قرار می‌گیرد، مناسب است و دیگر فرقی نمی‌کند که مقدار آن ۶ باشد یا ۶/۴.

شکل (۶) تابع مربعی کیفیت PH.

اما اگر PH یک مقدار مطلوب یا بهینه (Target Value) داشته باشد بطوریکه هر چه از آن دور شویم مقدار مطلوبیت آن کمتر شود آنگاه شکل ۶ دیگر نمی‌تواند مناسب باشد و تابعی مانند شکل ۷ می‌خواهد که تابعی مثلثی است و مقدار مطلوب ۶ است.

شکل (۷) تابع مثلثی کیفیت PH.

جدول (۲) انواع توابع کیفیت.

ردیف	وضعیت تغییرات کیفی	شکل تابع کیفیت
۱	هرچه مقدار مشخصه اندازه گیری شده از LSL بیشتر شود کیفیت بهتری شود تا به مقدار مطلوب (Target Value) برسد.	
۲	هرچه مقدار مشخصه اندازه گیری شده از مقدار مطلوب (Target Value) بیشتر شود بدتر می شود تا به USL برسد.	
۳	وقتی کم تر شدن یا بیشتر شدن از مقدار مطلوب (TV) موجب کاهش کیفیت گردد.	
۴	وقتی کیفیت در یک فاصله خیلی خوب است (b-c) ولی در خارج از آن فاصله (a-b, c-d) کاهش می یابد. در این مورد مقدار مطلوب (TV) به بازه مطلوب (Target Interval) تبدیل می شود.	

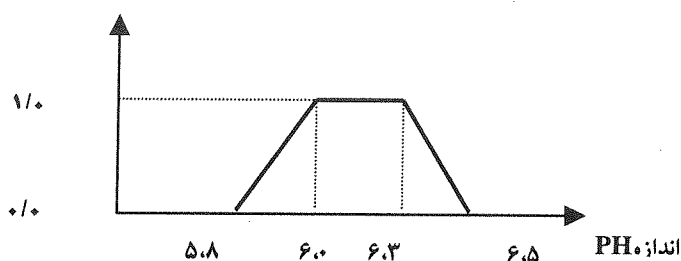
بدین ترتیب تابع کیفیت مقدار مشاهده یا آزمایش شده را به عددی بین صفر و یک تبدیل می کند که نشان دهنده درجه کیفیت تولیدکننده روی مشخصه مورد آزمایش است. برای تعیین تابع کیفیت لازم است نظر کارشناسان فن استعلام گردد تا تابع کیفیت، تابعی خیالی و غیر واقعی نباشد. در عین حال مطالعات آماری و تعیین تابع توزیع احتمال برای تعیین تابع کیفیت بسیار سودمند است، چراکه شکل تابع احتمالی و محاسبه میانگین و انحراف استاندارد آن تا میزان زیادی نشان دهنده وضعیت صنعت مورد مطالعه است. به عنوان مثال در حال حاضر وزن پوشک کامل دارای میانگین ۲۱،۹۴ و انحراف استاندارد ۰،۶۹ است که ضریب تغییراتی برابر با ۳،۱ درصد دارد. این در حالی است ضریب جذب آب میانگین ۱۸،۸۴ و انحراف ۲،۴۹ را نشان می دهد و بنابراین ضریب تغییراتی برابر با ۱۳،۲ درصد دارد.

هم چنین، زمان جذب آب میانگین ۵۷،۳ و انحراف ۳،۳ است که ضریب تغییرات ۵۷،۶ درصد را نشان می دهد. مقایسه این سه نمونه نشان می دهد که در حال حاضر در صنعت دو مشخصه ضریب جذب و زمان جذب مشکلات بیشتری نسبت به مشخصه وزن دارد زیرا پراکندگی در صنعت خیلی زیاد است. این اطلاعات می تواند به کارشناسان کمک کند تا تابع کیفیت مناسبی را انتخاب کنند. بنابراین اگرچه یک رابطه یک به یک بین تابع توزیع احتمال و تابع کیفیت برقرار نیست اما در تعیین تابع کیفیت استفاده از تابع احتمال ضروری است.

بطور کلی برای تابع کیفیت شکل عمومی تری وجود دارد که تابع دوزنقه ای است، مطابق آنچه در شکل ۸ نشان داده شده است. مطابق با این تابع، وقتی PH بین ۶،۰ الی ۶،۳ است مطلوبیت کامل دارد، اما هر چه از این حدود دورتر می شود مطلوبیت آن کاسته شده تا در نهایت به صفر می رسد.

هر سه شکل ۵ و ۶ و ۷ حالت های خاصی از تابع دوزنقه ای شکل ۸ هستند که شکل تعمیم یافته تابع کیفیت را نشان می دهد. در عمل برای هر مشخصه کیفی لازم است شکل مناسب و خاص آن را کارشناسی نمود. در این رابطه مطالعات آماری روی تابع توزیع مشخصه ها اطلاعات مفیدی را در اختیار قرار دهد، اگرچه لزوماً شکل تابع کیفیت از شکل تابع توزیع گرفته نخواهد شد [۴]. به همین دلیل تابع کیفیت پیشنهادی از ادغام تابع تاگوچی که تابعی احتمالی است با تابع عدد فازی [۶] که تابعی غیر احتمالی است بدست می آید (در رابطه با ادغام احتمالات و فازی هم چنین نگاه کنید به [۱۱]). ما در این جا انواع توابع کیفی مورد استفاده در اندازه گیری کیفیت محصول را در جدول ۲ نشان داده ایم.

مطلوبیت PH

شکل (۸) تابع دوزنقه‌ای کیفیت PH.

۲-۲- فرموله کردن ریاضی تابع کیفیت

با توجه به مطالب بخش‌های قبل، اینک می‌توانیم به فرموله کردن عددی تابع کیفیت بپردازیم تا امکان آزمایش و بررسی روش جدید به وجود آید. اگر X_i را مقدار مشاهده شده برای مشخصه λ_m و q_i را اندازه کیفیت ناشی از مقدار مشاهده مطابق با تابع کیفیت تعریف کنیم. هم چنین اگر σ انحراف استاندارد یا پراکندگی مشاهدات را اندازه‌گیری نماید و a, b, c, d حدود تابع کیفیت را نشان دهد. اینک برای سهولت در محاسبه فرض می‌کنیم همه مشخصه‌های کیفی با استفاده از شکل عمومی تابع کیفیت یعنی شکل دوزنقه‌ای تعریف شوند. ما از این شکل عمومی برای باز تولید ارزیابی کیفیت پوشک بچه سود می‌جوئیم. با این حال سه حالت متمایز وجود دارد که به شرح زیر تعریف می‌کنیم:

حالت ۱- مشخصه‌هایی که دارای کران پایینی یا مقدار حداقلی هستند که مقدار مشاهده شده باید از این کران بالاتر باشد تا قابل قبول شناخته شود (نگاه کنید به جدول ۲). در این مورد می‌توان نوشت:

$$\begin{cases} c = \text{مقدار حداکثر} \\ d = c + \frac{1}{2}\sigma \\ b = c - \sigma \\ a = c - 2\sigma = b - \sigma \end{cases}$$

در واقع $LSL=b$ است که مقداری غیرفازی است، اما در تابع مورد نظر ما نقطه b به فاصله b الی $b + \sigma$ تبدیل شده است که این خود نوعی فازی‌سازی (fuzzification) را در بردارد. معنایش این است که با توجه به پراکندگی یا انحراف معیار موجود در صنعت ما عدد غیر فازی b را به عدد فازی b الی c تبدیل کرده‌ایم، تا انعطاف لازم بوجود آید. از طرف دیگر اندازه دوری c از b بستگی به اندازه پراکندگی یا σ دارد که خود نشان‌دهنده وضعیت یا طبیعت موجود در صنعت است. بصورت ایده‌آل اگر $\sigma=0$ باشد آنگاه نقطه b و c هم یکی خواهند شد. از طرف دیگر در این تابع کیفیت اندازه کیفیت یا q_i در فاصله b و الی c برابر یک است و وضعیت ایده‌آل را نشان می‌دهد، اما دور شدن از مقادیر مرزی b یا c باعث کاهش اندازه کیفیت می‌شود و این دومین خاصیت فازی‌سازی تابع کیفیت در مدل مورد نظر ماست. البته می‌توان با انتخاب ضریب مناسب اندازه این فازی‌سازی را کنترل کرد. در حال حاضر ضریب ۰،۵ و ۲ برای نقاط a و d انتخاب شده که می‌تواند تغییر نماید

حالت ۲- مشخصه‌هایی که دارای کران بالایی یا مقدار حداکثری هستند که مقدار مشاهده شده باید از این کران کمتر باشد تا قابل قبول شناخته شود (نگاه کنید به جدول ۲).

$$\begin{cases} c = \text{مقدار حداکثر} \\ d = c + \frac{1}{2}\sigma \\ b = c - \sigma \\ a = c - 2\sigma = b - \sigma \end{cases}$$

حالت ۳- مشخصه‌هایی که هم کران بالا و هم کران پائین دارند و به اصطلاح فاصله‌ای هستند (نگاه کنید به جدول ۲).

$$\begin{cases} b = \text{مقدار حداقل} \\ c = \text{مقدار حداکثر} \\ b = c + \sigma \\ a = b - \sigma \end{cases}$$

حالا با توجه به اینکه همه مشخصه‌ها به صورت ذوزنقه‌ای مطابق سه حالت بالا تعریف شده‌اند، مقدار یا اندازه کیفی هر مشخصه با توجه به اینکه در کدام بخش ذوزنقه قرار گیرد بصورت زیر تعیین می‌شود:

$$\begin{aligned} \text{If } X_i < a & \text{ then } q_i = 0.0 \\ \text{If } a \leq X_i < b & \text{ then } q_i = [a/(a-b)] + [1/(b-a)]X_i \\ \text{If } b \leq X_i < c & \text{ then } q_i = 1.0 \\ \text{If } c \leq X_i < d & \text{ then } q_i = [d/(d-c)] + [1/(c-d)]X_i \\ \text{If } d \leq X_i & \text{ then } q_i = 0.0 \end{aligned}$$

به عنوان می‌توانیم تابع عددی کیفیت برای مشخصه ضریب جذب پوشک را به شرح زیر محاسبه نماییم:

81 = تعداد مشاهده شده

میانگین مقدار مشاهده شده $\bar{X}_5 = 18.84$

انحراف استاندارد مشاهده شده $\sigma = 2.49 \approx 2.5$

حد قابل قبول (حداقل) $LB = 15.00$

با توجه به اینکه ضریب جذب دارای کران پایین (LB) است پس باید مدل کیفیت مورد نظر ما مدلی حداقلی باشد. بدین ترتیب محاسبات مربوط به ضریب جذب را نشان خواهیم داد.

$$LB = 15 \text{ و } b = 15$$

$$a = b - \frac{1}{2}\sigma = 15 - \frac{1}{2}(2.5) = 15 - 1.25 = 13.75$$

$$c = b + \sigma = 15 + 2.5 = 17.5$$

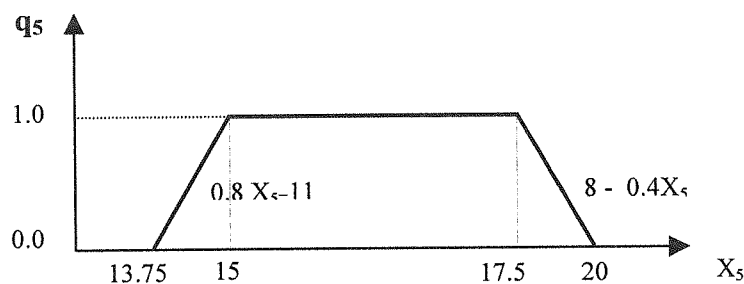
$$d = c + \sigma = 17.5 + 2.5 = 20.0$$

و حالا در فاصله $13.75 \leq X_5 \leq 20.0$ خواهیم داشت:

$$q_5 = \frac{d}{d-c} + \frac{1}{c-a} \cdot X_5 \text{ و } q_5 = \frac{13.75}{13.75-15} + \frac{1}{15-13.75} \cdot X_5$$

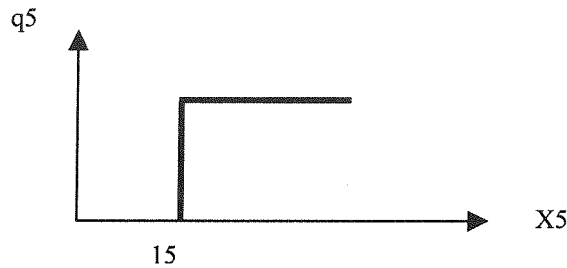
$$q_5 = 8 - 0.4X_5$$

با این حساب تابع کیفیت مربوط به ضریب جذب آب بصورت شکل ۹ کاملاً توصیف می‌گردد.

شکل (۹) محاسبات تابع کیفیت برای ضریب جذب آب.

بدین ترتیب مشاهده می‌گردد که تابع کیفیت برای مشخصه ضریب جذب آب به صورتی که ما فرموله کردیم با آنچه قبلاً مورد استفاده قرار می‌گرفت تفاوت‌های جدی پیدا کرده است و این تفاوت‌ها با ادغام خواص تابع زیان تا گویی و اعداد فازی بصورت کاملاً جدیدی امکان‌پذیر گردیده است که مهمترین خاصیت این تابع کیفیت قدرت توصیف‌کنندگی واقعیت کیفیت مورد مطالعه ما است. اینک برای اینکه معلوم گردد تابع کیفیت ما چه تفاوت‌هایی را ایجاد می‌کند به شکل ۱۰ نگاه می‌کنیم.

شکل (۱۰) تابع کیفیت برای حالت غیرفازی.

در این شکل دیده می‌شود که اندازه کیفیت تنها دو مقدار صفر یا یک را گرفته است بدین صورت که اگر $X_5 \leq 15$ باشد، آنگاه $q_5=0$ و اگر $X_5 > 15$ باشد آنگاه $q_5=1$ است و این بیان دیگری از وضعیت صفر و یکی یا غیرفازی تابع کیفیت در چنین وضعیتی است.

این در حالی است که در تابع کیفیت ما (شکل ۹) انتقال از $q_5=0$ به $q_5=1$ بصورت تدریجی اتفاق می‌افتد و نه به صورت ناگهانی. بدین در روش جدید اندازه کیفیت در فاصله $13/75$ تا 15 مقداری بین صفر تا یک می‌گیرد. زیرا هر چه از 15 دورتر می‌شود، کیفیت تنزل می‌یابد. اما از طرف دیگر وقتی 15 حداقل قابل قبول است قاعدتاً 16 و 17 و بالاتر هم قابل قبول خواهد بود. در این جا کیفیت تنزل می‌یابد.

اما از طرف دیگر وقتی 15 حداقل قابل قبول است قاعدتاً 16 و 17 و بالاتر هم قابل قبول خواهد بود در این جا است که ما از مفهوم پراکندگی موجود در صنعت که با σ اندازه‌گیری می‌شود استفاده می‌کنیم و گستره تغییرات X_5 در مرحله بالاتر از 15 را مشخص کرده‌ایم به ترتیبی که در شکل ۹ مشاهده می‌گردد. در این طرف هم انتقال از سطح کیفی یک به سطح کیفی صفر و (به دلیل غیر ممکن بودن) تدریجی انجام می‌پذیرد.

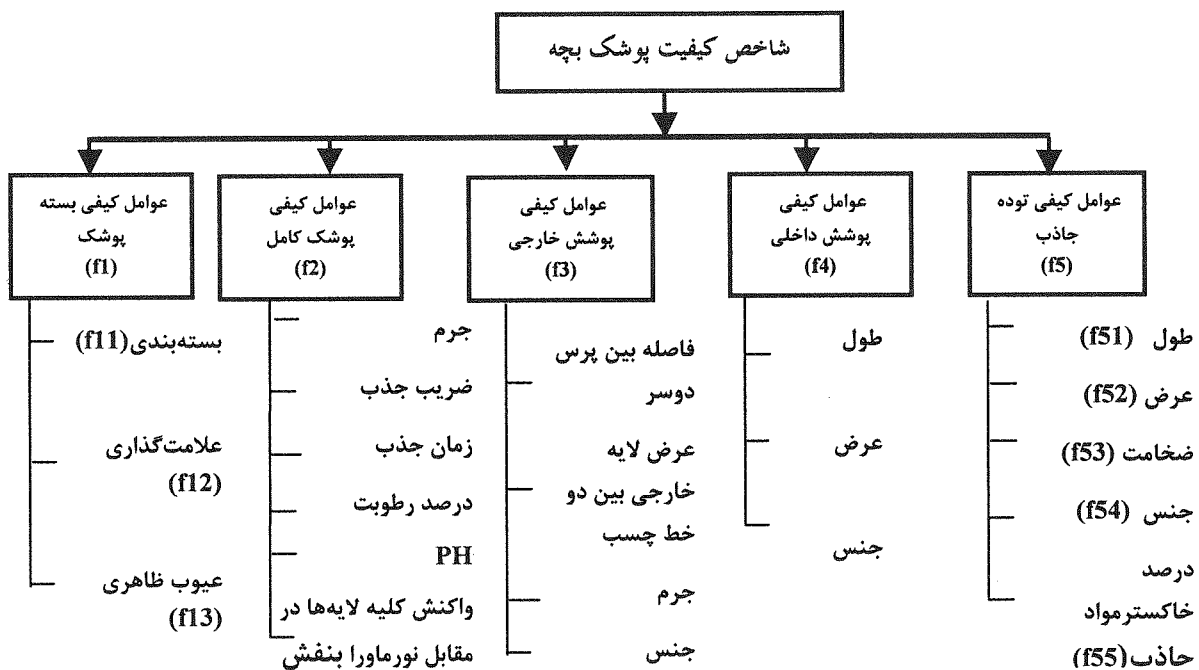
جدول (۷) چگونگی فرموله کردن تابع ذوزنقه‌ای کیفیت.

a	b	c	d	نوع مشخصه کیفی
$b - 1/2\sigma$	کران پایین	$b + \sigma$	$b + 2\sigma$	وقتی دارای کران پایین است
$b - \sigma$	$c - \sigma$	کران بالا	$c + 1/2\sigma$	وقتی دارای کران بالایی است
$b - \sigma$	کران پایین	کران بالا	$c + \sigma$	وقتی دارای کران بالا و پایین است

با این حساب ما بر اساس اینکه تابع ذوزنقه‌ای شکل عمومی تابع کیفیت ما باشد نتایج نهایی پارامترهای این تابع را در جدول ۷ گرد آورده‌ایم. مجدداً تأکید می‌گردد که هم شکل ذوزنقه‌ای و هم اندازه پارامترها متناسب با طبیعت محصول و مشخصه کیفی دوره مطالعه انعطاف‌پذیر خواهند بود و این مهمترین خصوصیت نظریه فازی است که در روش جدید مورد استفاده قرار گرفته است، در این رابطه بررسی تابع توزیع احتمالی مشخصه کیفی مورد نظر و ارزیابی کارشناسان امکان تعیین تابع کیفیت را بخوبی بوجود می‌آورد.

۳- بررسی ساختار سلسله مراتبی مشخصه‌های کیفی پوشک بچه

ما در بخش قبل چگونگی فرموله کردن تابع عددی کیفیت را ارایه کردیم. اینک برای اینکه فرمول نهایی اندازه‌گیری کیفیت را بدست آوریم لازم است ساختار سلسله مراتبی مشخصه‌ها تعیین نماییم. چندین روش را برای بررسی ساختار سلسله مراتبی کیفیت پوشک در این قسمت مورد مطالعه قرار می‌دهیم. اولین روش، روشی براساس ترتیب آزمایشات است، چنانچه در شکل ۱۱ دیده می‌شود.

شکل (۱۱) طبقه‌بندی فیزیکی مشخصه‌ها بر اساس توالی عملی آزمایشات.

در این روش در مرحله اول عواملی مانند عیوب ظاهری یا علامت‌گذاری‌های لازم روی بسته‌بندی (مانند تاریخ، نام سازنده، اندازه پوشک و غیره) و سالم بودن بسته‌بندی (از نظر پرفراژها) مورد بررسی قرار می‌گیرد. سپس بسته پوشک باز می‌شود و روی یک عدد پوشک آزمایشاتی انجام می‌شود و به همین ترتیب تا به توده جاذب می‌رسیم. البته لزومی ندارد، همه آزمایشات روی یک پوشک خاص انجام شود و از پوشک‌های مختلف موجود در بسته استفاده می‌شود. با این حال مبنای طبقه‌بندی توالی عملی آزمایشات است و ما باید قادر باشیم، امتیاز یا اهمیت هر طبقه را تعیین کنیم تا امکان محاسبه شاخص کیفیت بوجود آید. یعنی بنویسیم:

$$E(\text{کیفیت پوشک}) = E(f_1) + E(f_2) + E(f_3) + E(f_4) + E(f_5)$$

آنگاه برای طبقه اول بنویسیم:

$$E(f_1) = E(f_{11}) + E(f_{12}) + E(f_{13})$$

و به همین ترتیب برای طبقه پنجم بنویسیم:

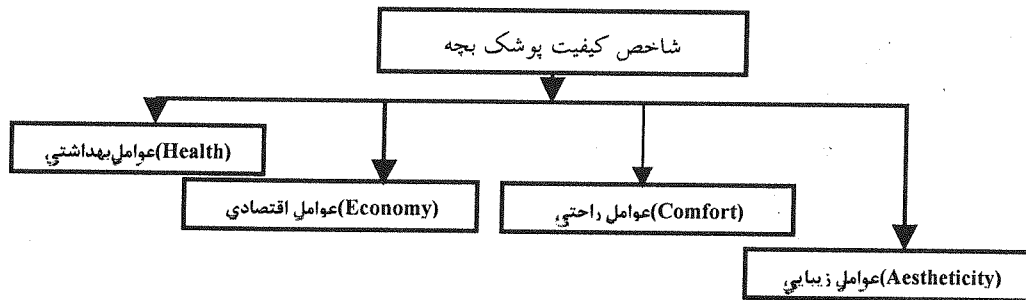
$$E(f_5) = E(f_{51}) + E(f_{52}) + E(f_{53}) + E(f_{54}) + E(f_{55})$$

بعنوان مثال ما باید بدانیم چقدر از تأثیر کیفیت کل به عوامل بسته پوشک (f_1) اختصاص دارد و چقدر به عوامل پوشک کامل (f_2) بستگی دارد، سپس در قدم بعد باید بتوانیم تأثیر بسته‌بندی (f_{11}) و علامت‌گذاری (f_{12}) و عیوب ظاهری (f_{13}) را اندازه بگیریم. با توجه به اینکه طبقه‌بندی بالا براساس محتوای کیفی پوشک نیست جداً پاسخ دادن به این سؤالات غیرممکن است. با این حساب شاید مناسب‌تر باشد طبقه بندی فیزیکی مربوط به پوشک را کنار بگذاریم و نوعی طبقه‌بندی محتوایی را بکار گیریم، چنانچه در شکل ۱۲ مشاهده می‌گردد. در این روش طبقه‌بندی مشخصه‌ها بر اساس بحرانی بودن، عمده بودن و جزئی بودن آنها انجام می‌گیرد.

در این روش فارغ از اینکه چه مشخصه‌ای چه زمانی و با چه ترتیبی آزمایش می‌شود ما همه عوامل کیفی را در سه سطح بحرانی، عمده و جزئی طبقه‌بندی می‌کنیم. مشکل طبقه‌بندی بالا در تعریف عوامل است. در واقع ما می‌خواهیم بدانیم چرا یک عامل بحرانی می‌شود و عامل دیگر عمده یا جزئی می‌شود. چگونه؟ با چه تعریف روشنی؟

مطابق با یک نظر پوشک بچه دارای سه عامل بحرانی است که عبارتند از: «مقاومت در مقابل UV» و «جنس پوشش خارجی». از طرف دیگر مطابق با نظر دومی «درصد رطوبت» و «جنس پوشش داخلی» و درصد خاکستر هم بحرانی هستند.

به همین ترتیب مطابق با نظر اول «بسته‌بندی» عامل عمده است در حالیکه مطابق با نظر دوم «بسته‌بندی» عامل جزئی است. با این حساب با چه تعریفی یک مشخصه بحرانی یا غیربحرانی است؟ به همین ترتیب چگونه یک مشخصه را عمده (Major) و مشخصه دیگری را جزئی (Minor) در نظر بگیریم. برای این کار باید به تعریف و مرزبندی روشنی رسید. بنابراین بدون تعریف روشن از بحرانی، عمده و جزئی این طبقه‌بندی (مطابق با شکل ۱۲) خیلی با طبقه‌بندی قبلی (مطابق شکل ۱۱) تفاوت ندارد. یعنی مشکل ما را نمی‌تواند حل کند. هنوز این طبقه‌بندی محتوایی نیست. بدین ترتیب ما وارد روش سوم می‌شویم. در روش سوم که براساس ماهیت یا محتوای کاری پوشک قرار دارد چنانچه در شکل ۱۳ دیده می‌شود، مشخصه‌هایی کیفی مطابق با تأثیری که در کیفیت ایجاد می‌کنند طبقه‌بندی شده‌اند.

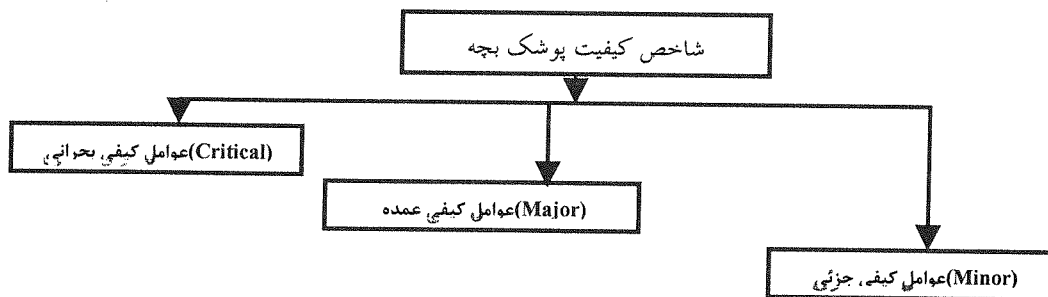

شکل (۱۲) طبقه‌بندی محتوایی مشخصه‌های کیفی در سه سطح.

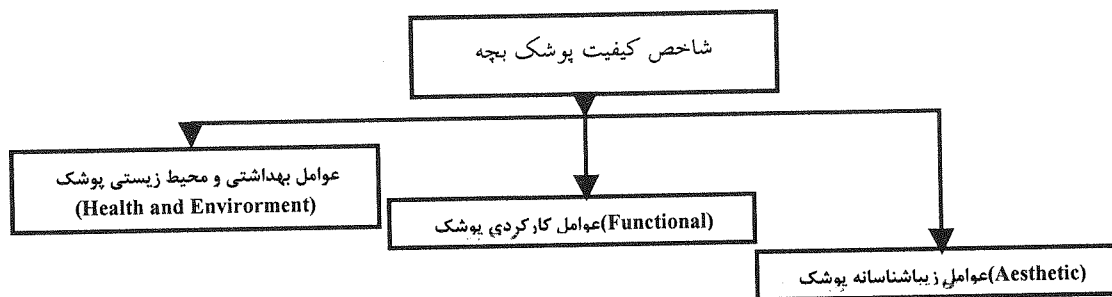
واقعیت این است که عوامل بهداشتی در درجه اول اهمیت قرار دارد چرا که با سلامت و بهداشت کودک و مادر سر و کار دارد. سپس در مرحله دوم راحت بودن و اقتصادی بودن پوشک مورد توجه قرار می‌گیرد و در مرحله سوم عوامل زیبایی‌شناسانه مانند طرح روی بسته‌بندی یا نقاشی‌های روی پوشک (در مورد پوشک کامل) می‌تواند جذاب کننده پوشک باشد اما عوامل زیبایی‌شناسانه پس از اینکه پوشک بهداشتی است و اقتصادی است و راحتی می‌آورد مطرح است، چنانچه در شکل ۱۳ مشاهده می‌گردد.

این طبقه‌بندی کمی بهتر از طبقه‌بندی‌های قبلی است زیرا به محتوا و کارکرد پوشک توجه می‌کند و مثلاً راحتی و اقتصادی بودن را بصورت صریح مورد اعتنا قرار می‌دهد. حالا کاری که باید انجام شود اختصاص دادن عوامل موجود به گروه‌بندی بالاست. در این ارتباط می‌توان ظرفیت یا «ضریب جذب آب» و «سرعت جذب آب» را از جمله عوامل اقتصادی در نظر گرفت اگر چه قیمت یا هزینه تهیه پوشک هم به عنوان عامل دیگری می‌تواند در کنار عوامل فوق مطرح باشد. این سه عامل با هم اقتصادی بودن یا نبودن پوشک را تعریف می‌نمایند.

عوامل راحتی در واقع مشخصات فیزیکی و ابعادی را در بر می‌گیرد و شامل عوامل مانند وزن، حجم و غیره می‌گردد. عوامل زیبایی‌شناسانه شامل عیوب ظاهری و احتمالاً طرح و نقاشی روی پوشک کامل را در بر می‌گیرد. حالا اگر عوامل راحتی و اقتصادی با هم یکجا بگیریم و عوامل بهداشتی را شامل عوامل محیط زیستی هم قرار دهیم آنگاه می‌توانیم در طبقه‌بندی محتوایی به ساختار مناسب‌تری برسیم. چنانچه در شکل ۱۴ مشاهده می‌گردد.

شکل (۱۳) طبقه‌بندی مشخصه‌ها در سه سطح بحرانی، عمده و جزئی.

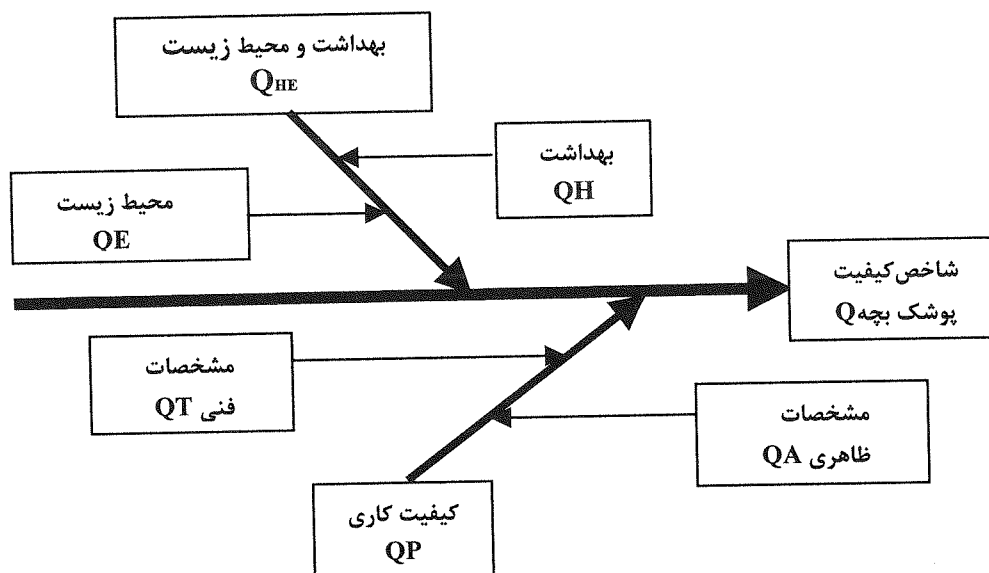

شکل (۱۴) طبقه‌بندی محتوایی و سه سطحی کیفیت پوشک.

در حال حاضر محیط زیست اهمیت فوق العاده‌ای دارد. باید اطمینان حاصل کرد که محصولاتی مانند پوشک به طبیعت زیان وارد نمی‌کنند. در محیط زیست دو عامل اساسی وجود دارد. یکی اینکه مواد مصرفی قابل بازیافت (recycleability) باشند و اگر نیستند این مواد در چرخه طبیعت قابل متلاشی شدن (degradability) باشند.

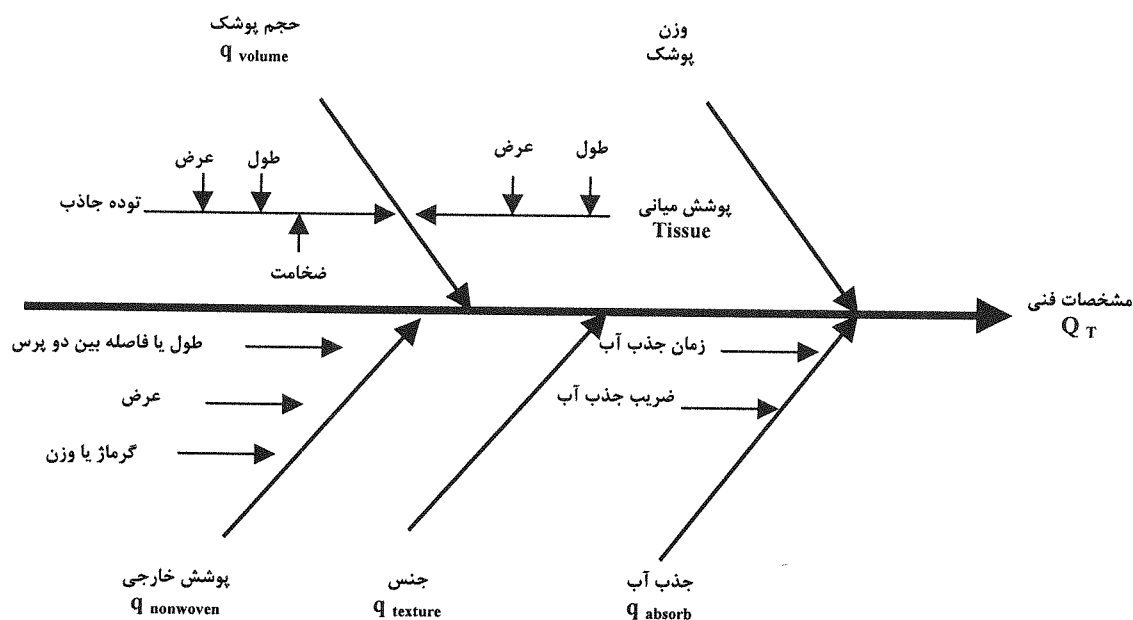
پس از عوامل بهداشتی و محیط زیستی که بالاترین سطح اهمیت دارند عوامل عملکردی یا کارکردی در سطح دوم مطرح می‌گردند چنانچه در شکل ۱۴ دیده می‌شود. عوامل کارکردی در واقع علت و انگیزه خرید پوشک از طرف خریدار را نشان می‌دهد. وقتی کار پوشک خوب است آنگاه سطح سوم عوامل که زیبایی ظاهری آن را نشان می‌دهد مهم می‌شوند. پس اگر بخواهیم روی کیفیت پوشک قضاوت کنیم ایرادی ندارد اگر بگوییم برای مصرف‌کننده ابتدا مشخصه‌های بهداشتی - محیط زیستی مهم هستند. بنابراین اگر پوشک از این نظر ایرادی نداشته باشد مصرف‌کننده برایش مشخصه‌های کارکردی مهم می‌شوند و وقتی از کارکرد محصول رضایت داشته باشد مشخصه‌های زیباشناسانه مهم خواهند شد. پس تصمیم‌گیری مرحله‌ای است و روش اندازه‌گیری ما هم باید متناسب باشد.

اینک برای اینکه طرح ایده آل و جامع شکل ۱۴ را با واقعیت موجود در جدول ۲ مطابقت دهیم و به فرمول محاسباتی برسیم می‌توانیم از نمودار استخوان ماهی شکل ۱۵ استفاده کنیم. در این طرح شاخص کیفیت که با Q نشان داده شده است دارای دو مولفه اصلی است که یکی مولفه بهداشت و محیط زیست؛ است که با QHE نشان داده شده است و دومی مولفه؛ کیفیت کاری؛ است که با QP نشان داده شده است. هر کدام از این دو مولفه اجزایی دارند که در شکل ۱۵ مشاهده می‌گردند.

شکل (۱۵) نمودار اسخوان ماهی.

در مقایسه با شکل ۱۴ معلوم است که دو بخش عوامل کارکردی؛ و عوامل زیباشناسانه؛ در مولفه کیفیت کاری؛ به صورت مشخصات ظاهری و مشخصات فنی ظاهر شده‌اند. با همین منطق ساختار سلسله مراتبی این مولفه را بدست آورده‌ایم که در این جا ساختار مربوط به کیفیت فنی یا QT را در شکل ۱۶ ارایه می نماییم.

شکل (۱۶) نمودار استخوان ماهی برای ساختار سلسله مراتبی مشخصات فنی پوشک.

اینک با ملاحظه بررسی‌های بالا می‌توان با استفاده از ماتریس مقایسات زوجی درجه اهمیت نسبی عوامل را نسبت به یک دیگر بدست آورد این البته شامل مواردی می‌شود که رابطه جمع پذیری برقرار هست. به عنوان مثال، سلسله مراتب تصویر شده در شکل ۱۶ در اولین سطح خود به ماتریس زیر تبدیل می‌شود که در آن اهمیت مشخصه‌ها با مقیاس ۱ الی ۹ مطابق روش AHP تعیین شده است (برای بررسی روش‌های محاسباتی AHP نگاه کنید به [۶ و ۷ و ۸] و برای بررسی جزئیات این مرحله نگاه کنید به [۹ و ۱۰]).

وزن	1	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{9}$
حجم	1	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{9}$
پوشش خارجی	2	2	1	1	$\frac{1}{4}$
جنس	2	2	1	1	$\frac{1}{4}$
جذب	9	9	4	4	1

۴- تعیین فرمول کیفیت

ما در این بخش به فرموله کردن عددی کیفیت محصول می‌پردازیم که بر اساس نتایج دو بخش ۲ و ۳ قرار دارد. [۱۳] هم چنین انتخاب استراتژی مناسب از طرف موسسه استاندارد در انطباق با وظایف دولت مدرن می‌تواند بر تعیین فرمول کیفیت اثر گذارد که در مقاله [۱۲] بررسی شده است. مطابق با شکل ۱۵ ساختار سلسله مراتبی مشخصه‌ها در اولین سطح خود از دو مولفه QHE و QP تشکیل گردیده‌اند و

بنابراین ما برای فرموله کردن اندازه کیفیت محصول می‌توانیم بنویسیم:

$$Q=f(QHE,QP)=\text{کیفیت کاری پوشک، کیفیت بهداشتی و محیط زیستی پوشک}$$

برای تعریف این تابع باید به رابطه بین این دو توجه کرد. اگر این دو مولفه جمع‌پذیر بودند، ماتریس مقایسه زوجی می‌توانست اهمیت نسبی این دو را تعیین کند. اما بررسی‌ها کارشناسی نشان داد که خاصیت جمع‌پذیری بین این دو مولفه وجود ندارد، بلکه خاصیت ضرب‌پذیری وجود دارد و بنا براین ما تابع بالا را با روش میانگین هندسی به صورت زیر تعریف می‌کنیم (برای بحث تفصیلی روی علت این انتخاب نگاه کنید به [۹]):

$$Q=[QHE.QP] \frac{1}{2}$$

در این صورت اگر مشخصه‌های بحرانی (یا بهداشتی - محیط زیستی) مقدار صفر بگیرند باعث رد شدن محصول می‌گردند. هم چنین داریم:

$$QHE=[QH.QE] \frac{1}{2}$$

$$QH=[q_{bio}.q_{dust}.q_{humidity}.q_{ph}.q_{uv}] \frac{1}{5} .q_{material}$$

که در آن:

q_{bio} کیفیت مشخصه بیولوژیکی را نشان می‌دهد که در حال حاضر در مدیریت دیگری بررسی می‌شود.

q_{dust} کیفیت مشخصه درصد خاکستر مواد جاذب را نشان می‌دهد.

$q_{humidity}$ کیفیت مشخصه درصد رطوبت را نشان می‌دهد.

q_{PH} کیفیت مشخصه PH را نشان می‌دهد.

q_{UV} کیفیت مشخصه UV را نشان می‌دهد.

در این جا هم رابطه ضرب‌پذیری بین مشخصه‌ها برقرار است و بنابراین از میانگین هندسی استفاده شده است. برای محاسبه کیفیت ناشی از جنس می‌توانیم بنویسیم:

$$q_{material} = [q \text{ (جنس لایه میانی)}, q \text{ (جنس لایه خارجی)}, q \text{ (جنس توده جاذب)}]^{1/3}$$

که در آن (جنس توده جاذب) q کیفیت ناشی از جنس مواد مصرفی در توده جاذب است؛ (جنس لایه خارجی) q کیفیت ناشی از جنس لایه خارجی است و (جنس لایه میانی) q کیفیت جنس مواد مصرفی در لایه میانی است. بطور کلی بررسی جنس مواد مصرفی در پوشک از این نظر انجام می‌گیرد که مواد از نوع بهداشتی (هایژن) باشند و نه از نوع غیربهداشتی (آلرژن). همچنین لازم به ذکر است که برخی از کارشناسان معتقد هستند بررسی جنس لایه میانی (Tissue) عملاً با بررسی UV و درصد خاکستر انجام می‌پذیرد. بدین صورت که اگر q_{UV} و q_{dust} خوب باشد، قاعدتاً لایه میانی q هم خوب خواهد بود بنابراین آوردن لایه میانی q تکراری است. حتی اگر این استدلال را بخواهیم در نظر بگیریم با توجه به نوع فرمولی که برای تعیین کیفیت جنس ($q_{material}$) معرفی کرده‌ایم مشکلی ایجاد نخواهد شد، زیرا این فرمول با خاصیت ضرب آثار تولید شده است و بنابراین فاقد ضرر و زیان خواهد بود چرا که عملاً دو بار در کیفیت محصول ما اثر نخواهد گذاشت.

$$QE=0.5q_{degrad}+0.5q_{recycle}$$

که در آن:

q_{degrad} کیفیت مشخصه تجزیه پذیری را نشان می‌دهد.

$q_{recycle}$ کیفیت مشخصه قابلیت بازیافت مواد را نشان می‌دهد. این دو مشخصه در تعریف استاندارد ۱۳۷۸ موجود نمی‌باشد

و ما در محاسبات خود هر دو را برابر یک می‌گیریم.

$$Q_p = 0.75Q_T + 0.25Q_A$$

که در آن Q_T کیفیت ناشی از خصوصیات فنی محصول است و Q_A خصوصیات ظاهری پوشک را نشان می‌دهد. البته می‌دانیم که:

$$Q_T = 0.6q_{\text{absorb}} + 0.15q_{\text{texture}} + 0.15q_{\text{nonwoven}} + 0.05q_{\text{volume}} + 0.05q_{\text{weigh}}$$

که در آن q_{absorb} کیفیت ناشی از جذب آب پوشک را نشان می‌دهد و به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$q_{\text{absorb}} = [q(\text{زمان جذب آب}) \cdot q(\text{ضریب جذب آب})]^{1/2}$$

علت این است که وابستگی دو طرفه بین این دو مشخصه وجود دارد. چرا که اگر سرعت جذب خوب نباشد ضریب جذب بدرد نمی‌خورد و اگر سرعت جذب خوب باشد ولی ظرفیت جذب خوب نباشد باز هم بدرد نمی‌خورد. با این حساب میانگین هندسی می‌تواند توصیف کننده کیفیت جذب باشد.

Q_{texture} اثر جنس را از نظر بافت یا ساختمان مواد نشان می‌دهد. مثلاً وقتی مواد مصرفی در توده جذب دارای لوله‌های مویین باشد این خاصیت سرعت جذب را خیلی بالا می‌برد و یا اگر ماده جذب اضافه شده باشد خیلی روی کیفیت جذب اثر می‌گذارد. بطور کلی Q_{texture} اثر الیاف مواد جذب و نوع ساختمانی آن را نمایندگی می‌کند. البته لازم به تذکر است که اگر جنس تنها روی قدرت جذب آب یا سرعت جذب آب اثر داشته باشد می‌توانیم این مشخصه را حذف کنیم چرا که تجلی جنس روی مشخصه ضریب جذب آب و سرعت جذب آب خود را نشان خواهد داد. در حال حاضر مجموع مذاکرات با کارشناسان منجر به در نظر گرفتن مشخصه جنس به صورت مستقل گردید.

q_{nonwoven} کیفیت ناشی از پوشش خارجی را نشان می‌دهد. q_{weigh} وزن پوشک را نمایندگی می‌کند و مجدداً هرچه پوشک سبک‌تر باشد مطلوب‌تر است. در مورد کیفیت ناشی از وزن پوشک لازم به تذکر است که اصولاً وزن پوشک، عاملی نامطلوب تلقی می‌گردد و هرچه کمتر باشد بهتر است. وزن نشانه مهمی از فناوری بکار رفته در پوشک است. با این حال در حال حاضر مشخصه وزن پوشک در استاندارد موجود مشخصه ای حداقلی است یعنی برای سایز کوچک پوشک باید حداقل وزن پوشک ۲۰ گرم باشد و این به خاطر این است که اطمینان حاصل شود مواد مصرفی بخصوص توده جذب به اندازه کافی در محصول وجود دارد. در واقع نوعی کنترل برای جلوگیری از کم فروشی است. با این حساب برای اینکه بتوانیم ضریب یا قدرت جذب را در حدود مورد نظر استاندارد داشته باشیم لازمست مشخصه وزن را مورد توجه قرار دهیم و از آن طریق کنترل کنیم. اگر چه وقتی بتوانیم ضریب جذب را بصورت جدی مورد توجه و کنترل قرار دهیم آنگاه وزن می‌تواند به وضعیت طبیعی خود نزدیک شود و معیار هرچه وزن کمتر بهتر، نشانه کیفیت شود.

$$q_{\text{volume}} = 0.75q(\text{حجم توده جذب}) + 0.25q(\text{حجم پوشش میانی})$$

q_{volume} کیفیت ناشی از حجم پوشک را نمایندگی می‌کند که البته هرچه حجم کمتر باشد مطلوب‌تر است. در آن (حجم توده جذب) q نشاندهنده کیفیت ناشی از حجم توده جذب است و q (حجم پوشش میانی) نشاندهنده کیفیت ناشی از حجم پوشش میانی است. در واقع:

$$q(\text{حجم توده جذب}) = f$$

$$[q(\text{ضخامت توده جذب}), q(\text{عرض توده جذب}), q(\text{طول توده جذب})]$$

و این یعنی کیفیت ناشی از حجم توده جذب تابعی است از طول و عرض و ضخامت توده جذب که سه مشخصه‌ای است که در استاندارد موجود مورد آزمایش و اندازه‌گیری قرار می‌گیرد. به همین ترتیب داریم:

$$q(\text{عرض پوشش میانی}), q(\text{طول پوشش میانی}), f = q(\text{حجم پوشش میانی})$$

$$[q(\text{عدد ثابت}), q(\text{عرض پوشش میانی})]$$

در این توابع q مقادیر اندازه‌گیری شده در آزمایش را نشان می‌دهد.

$$q_{\text{volume}} = 0.75f [q(\text{طول توده}), q(\text{عرض توده}), q(\text{ضخامت})] + 0.25f [q(\text{طول}), q(\text{عرض}), q(\text{عدد ثابت})]$$

در میان مشخصه‌های مورد ملاحظه تنها کیفیت ناشی از جنس (q_{material}) مشخصه‌ای مرکب می‌باشد. سایر مشخصه‌ها بسیط هستند و مقادیرشان در حال حاضر اندازه‌گیری می‌شوند. هم چنین داریم:

$$Q_A = 0.33q_{\text{sign}} + 0.33q_{\text{pack}} + 0.33q_{\text{defect}}$$

که در آن: q_{sign} کیفیت مشخصه علامت گذاری را نشان می‌دهد و q_{pack} کیفیت مشخصه بسته بندی را نشان می‌دهد و q_{defect} کیفیت مشخصه عیوب ظاهری را نشان می‌دهد.

۴-۱- شبیه سازی عددی روش پیشنهادی و بررسی نتایج

اینک برای مثال فرض کنیم کیفیت بهداشتی-محیط زیستی کاملاً عالی است یعنی $Q_{HE} = 1.0$ ولی مشخصات ظاهری پوشک خیلی خراب است یعنی $Q_A = 0.0$ در این صورت خواهیم داشت:

$$Q = \sqrt{Q_{HE} \cdot Q_P} = \sqrt{Q_P} = \sqrt{\frac{3}{4}} Q_T$$

حالا اگر مشخصات فنی کاملاً در وضعیت عالی خود قرار داشته باشند یعنی $Q_T = 1.0$ آنگاه کیفیت چنین پوشکی عبارت خواهد بود از:

$$Q = \sqrt{\frac{3}{4}} = 0.87$$

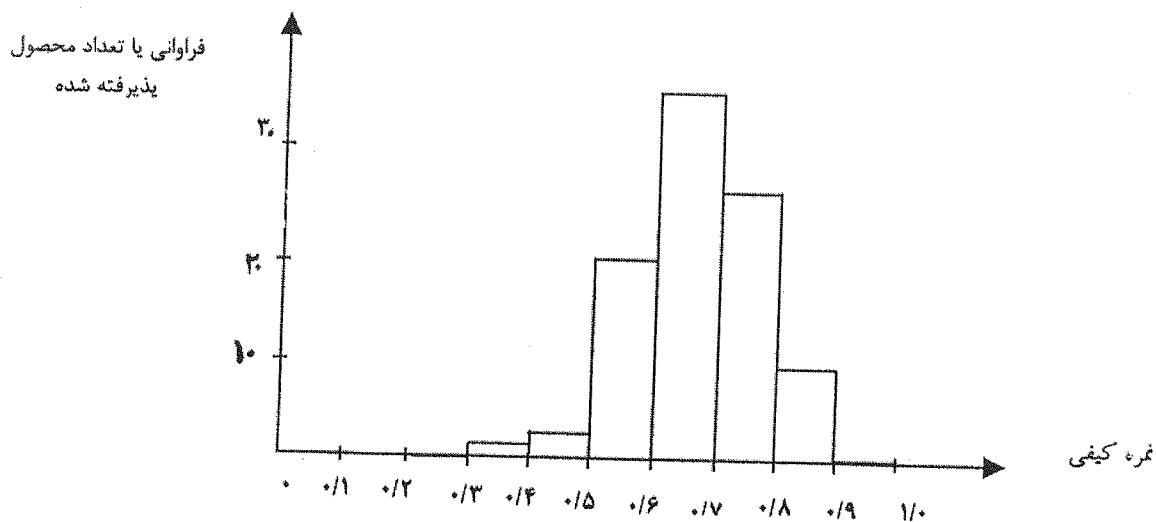
که البته کیفیت خیلی خوبی را نشان می‌دهد و معنایش این است که حتی اگر تمام عوامل سازنده مشخصات ظاهری در وضعیت مطلوبی بسر نبرند، تأثیری برابر با $1 - 0.87 = 0.13$ یا ۱۳ درصد کاهش روی کیفیت نهایی ما خواهد گذاشت. اینک اگر روش جدید را روی داده‌های تجربی مربوط به پوشک بچه بصورت شبیه‌سازی بررسی کنیم مشاهده می‌نماییم که نتایج حاصله نتایجی منطقی و قابل قبول می‌باشد چنانچه در جدول ۸ و شکل ۱۷ مشاهده می‌گردد. رفتار عمومی کیفیت پوشک به رفتار طبیعی یا نرمال خود نزدیک شده است و این در حالی است که در روش موجود (مطابق با جدول ۴ و شکل ۱) رفتار کیفی غیرقابل قبول می‌باشد [۹].

جدول (۸) نتایج شبیه‌سازی روش جدید.

درصد تجمعی	درصد	تعداد محصولات حائز نمره کیفیت	نمره کیفیت محصول
۰	۰	۰	۱
۰	۰	۰	۰/۹-۰/۹۹
۱۱/۵	۱۱/۵	۱۱	۰/۸-۰/۸۹
۴۰/۷	۲۹/۲	۲۸	۰/۷-۰/۷۹
۷۶/۱	۳۵/۴	۳۴	۰/۶-۰/۶۹
۹۶/۹	۲۰/۸	۲۰	۰/۵-۰/۵۹
۹۹/۰	۲/۱	۲	۰/۴-۰/۴۹
۱۰۰/۰	۱/۰	۱	۰/۳-۰/۳۹
٪۱۰۰			مجموع نمونه‌ها

توجه به این نکته ضروری است که انتظار ما برای نرمال بودن تابع توزیع کیفیت به دو دلیل عمده است: دلیل اول به مطالعات گاوس باز می‌گردد. گاوس نشان داد که تابع توزیع خطا، توزیعی نرمال است و این خیلی به نوع محصول یا قطعه مورد مطالعه برنمی‌گردد. از آنجا که محصولات از تولیدکنندگان متنوع به مؤسسه استاندارد ارایه می‌گردد و فرض بنیادی همه

تولیدکنندگان، تولید برای حفظ استاندارد از پیش تعریف شده محصول است بنابراین انحراف از استاندارد تعریف شده، به نوعی معادل انحراف یا خطای اندازه‌گیری است که گاوس مورد مطالعه قرار داده است. با این حساب انتظار نرمال بودن انتظار اولیه و طبیعی ما است مگر اینکه دلایلی برخلاف آن در دسترس باشد. دلیل دوم ما بر اینکه تابع نرمال کیفیت را مفروض گرفته‌ایم توجه به این واقعیت است که تعداد عوامل یا مشخصه‌های کیفی زیاد و متعدد هستند. حتی اگر فرض کنیم تابع توزیع هر کدام از مشخصه‌ها با یکدیگر متفاوتند در اینصورت مطابق با قضیه حد مرکزی (central limit theorem) تابع کیفیت مجموع از توزیع نرمال تبعیت می‌کند چنانچه در شکل ۱۷ مشاهده می‌گردد.

شکل (۱۷) فراوانی نمره کیفی محصولات آزمایش شده به روش جدید.

۵- خلاصه و نتیجه‌گیری

هنگامی که می‌خواهیم کیفیت یک محصول را برآورد کنیم ناچاریم آن را به عناصر اصلی آن خرد کنیم. سپس برای هر کدام از عناصر اصلی، اجزای فرعی مربوطه را شناسایی کنیم. بدین ترتیب یک ساختار سلسله مراتبی تشکیل می‌گردد تا به کمک آن ارزیابی کیفیت امکان پذیر گردد. در تعیین این ساختار سلسله مراتبی، حجم زیادی از کارشناسی فنی مورد نیاز است تا سطح‌بندی‌های مناسب تشخیص داده شوند. اگر قرار باشد عوامل را اصلی و فرعی نکنیم و سطح هر کدام را متناسب اختیار نماییم، امکان ارزیابی به سادگی از بین خواهد رفت. این فرآیند، فرموله کردن پدیده‌های پیچیده مانند کیفیت محصول را در فضای تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM) نشان می‌دهد که در بخش اول این مقاله از نگاه متدولوژیکی بررسی گردید. با این حال علیرغم منطقی بودن روش‌های سلسله مراتبی، اغلب اوقات از روش‌های ساده‌تر که فاقد ساختار منطقی هستند استفاده می‌شود که ما در این مقاله آنها را در بخش اول تحت عنوان روش‌های کارنامه‌ای مطالعه کردیم. ما از مثال پوشک بچه به طور گسترده استفاده کردیم تا فرآیند مدل‌سازی کیفیت را به صورت قدم به قدم نشان دهیم. با این حال، نتایج حاصله کاملاً قابلیت انطباق روی دیگر محصولات نساجی را دارد (مثال‌های دیگر کاربرد این روش را در گزارش مفصل طرح تحقیقاتی [۱۰] مشاهده نمایید).

در بخش دوم این مقاله نشان داده شد که وقتی کیفیت یک مشخصه به صورت تابع کیفیت فازی-تاگوچی تعریف شود دقت اندازه‌گیری کیفیت را درمقایسه با دیگر روش‌ها افزایش می‌دهد. پیوستگی تابع کیفیت جدید در مقایسه با تابع صفرویک قدیم موجب ثبات (robustness) روش در برخورد با خطاها و اشتباهات می‌گردد. در این صورت اشتباه در مشاهده یا اندازه‌گیری یک مشخصه در آزمایشگاه نمی‌تواند نتیجه نهایی را آن چنان تحت تأثیر خود قرار دهد که غیرمنطقی گردد. این در حالی است که در روش مرسوم و موجود در مؤسسه استاندارد، وقتی یکی از مشخصه‌های کیفی به غلط مغایر استاندارد شناسایی شوند، موجب مغایر استاندارد شدن کل محصول می‌گردد، در حالیکه در روش جدید هر مشخصه کیفی سهمی مطابق با شأن خود، یعنی بسته به مرتبه‌ای که از نظر سلسله مراتب اهمیت قرار دارد، خواهد داشت. تابع فازی-تاگوچی که در این

تحقیق توسعه داده شده است، شکل تعدیل یافته تابع احتمالی تاگوچی است، زیرا تابع احتمالی، وضعیت موجود را نشان می‌دهد در حالیکه ما در تابع کیفیت وضعیت مطلوب را مورد نظر داریم. با این حال ما از اطلاعات جمع آوری شده در مرحله تحلیل آماری و تهیه تابع احتمالی در طراحی تابع کیفیت استفاده کرده‌ایم، به خصوص از پارامتر انحراف معیار (σ) که مستقیماً در فرمول تابع کیفیت استفاده شده است. با این حال اگر مؤسسه استاندارد نخواهد از پارامتر انحراف استاندارد که نوعی معیار برای کیفیت است استفاده کند می‌تواند با تشخیص کارشناسان عدد مناسب‌تری را جایگزین نماید.

ما در بخش دوم این مقاله همچنین نشان دادیم که خاصیت جمع‌پذیری (additivity) به تنهایی نمی‌تواند در روی هم‌ریزی آثار کیفی مشخصه‌ها کافی باشد. به همین دلیل روش فرآیند سلسله مراتبی تحلیل (AHP) در تعیین اندازه و سهم کیفیت برخی از مشخصه‌ها قابل استفاده است. در بخش سوم، ساختار سلسله مراتبی مورد نیاز را فرموله کردیم و در بخش چهارم فرمول نهایی تعیین کیفیت محصول را مطرح و ارزیابی نمودیم.

قدردانی

در انجام این تحقیق لازم می‌دانیم از حمایت‌های مادی و معنوی مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران صمیمانه سپاسگزاری نماییم. هم چنین از داوران محترم بخاطر طرح نقطه نظرانشان، که موجب بهبود و طرح روشن‌تر متدلوژی آرایه شده گردید، بسیار سپاسگزاریم.

زیر نویس‌ها

۱- البته منظور از ساده‌تر بودن، چگونگی محاسبه نمره کیفی نیست بلکه روش تعیین ضرایب است. اینکه چرا باید مشخصه‌های بحرانی در مقابل مشخص‌های عمده ۷،۵ در برابر ۴ باشد یعنی اینکه تقریباً از نسبت ۲ به ۱ برخوردار باشد، در حالیکه نسبت مشخصه‌های عمده به جزئی تقریباً ۱،۳ به ۱ است (۴ در مقابل ۳) باعث پیچیدگی منطق روش انجمن گردیده است. از طرف دیگر در روش سوم، مشخصه‌های بحرانی ۳ برابر و مشخصه‌های عمده ۲ برابر مهم‌تر از مشخصه‌های جزئی هستند. با این حساب، حداقل از نظر نسبت اهمیت بین مشخصه‌ها ساده‌تر و قابل توجه‌تر است (درست مشابه دروس ۳، ۲ و ۱ واحدی دانشگاه‌ها).

مراجع

- [۱] فصل ششم گزارش در مورد فهرست کالاها و مشخصات کیفی محصولات مورد ارزیابی در مدیریت چرم و نساجی، صفحه ۱۵۴-۱۸۴، مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، ۱۳۷۸.
- [۲] محمدعلی صنیعی منفرد، فاطمه داداشیان، گزارش مرحله اول طرح پژوهشی بازنگری روش شناسانه در نحوه رد و قبول و محصولات با توجه به آزمونهای کنترل کیفی و ارائه روش جدید برای اندازه‌گیری و تعیین کیفیت محصولات، مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مدیریت طرح‌های مطالعاتی و تحقیقاتی، ۱۳۷۹.
- [3] H.Dyckhoff, K. Allen, Measuring ecological efficiency with data envelopment analysis, European Journal of Operational Research, No. 132, year 2001, pp 312-325.
- [4] Genichi Taguchi, Taguchi Methods: Design of Experiments, ASI, 1999.
- [5] <http://als.pubs. |b|. go/ Abstack Manager/Up loads/ Mitchell. Pdf>.
- [۶] دکتر محمدجواد اصغرپور، تصمیم‌گیری چندمعیاره، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۸.
- [۷] دکتر حسن قدسی‌پور، تحلیل سلسله مراتبی با AHP، انتشارات دانشگاه صنعتی امیرکبیر، چاپ دوم، ۱۳۷۹.
- [۸] محمدعلی صنیعی منفرد، مباحثی در تحقیق در عملیات پیشرفته با نگرش کاربردی، انتشارات دانشگاه الزهراء، چاپ اول، ۱۳۸۰.
- [۹] محمدعلی صنیعی منفرد، فاطمه داداشیان، گزارش مرحله دوم طرح پژوهشی بازنگری روش شناسانه مؤسسه استاندارد تحقیقات صنعتی ایران، مدیریت طرح‌های مطالعاتی و تحقیقاتی، ۱۳۸۰.
- [۱۰] محمدعلی صنیعی منفرد، فاطمه داداشیان، گزارش سوم طرح پژوهشی بازنگری روش شناسانه مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مدیریت طرح‌های مطالعاتی و تحقیقاتی، ۱۳۸۰.
- [11] M.A.S.Monfared, S.J. Steiner, Fuzzy adaptive scheduling and control systems, Fuzzy Sets and Systems, Int. Journal, No.115, pp231-246, 2000.
- [۱۲] محمدعلی صنیعی منفرد، فاطمه داداشیان، بررسی استراتژی‌های مختلف مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران و آثار آن بر عرصه کیفیت محصولات، مجموعه مقالات ششمین کنگره سراسری همکاری‌های دولت، دانشگاه و صنعت برای توسعه ملی، ۲۶ الی ۲۷ آذر ماه ۱۳۸۱، تهران.
- [۱۳] فاطمه داداشیان، محمدعلی صنیعی منفرد، روش‌های عددی اندازه‌گیری کیفیت محصولات نساجی، پنجمین کنفرانس ملی نساجی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، ۱۳۸۳.